

2023/2122

2023.10.18.

A BIZOTTSÁG (EU) 2023/2122 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2023. október 12.)

az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendeletnek az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti nyomon követésének és jelentésének naprakésszé tétele tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 14. cikke (1) bekezdésére és 30f. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2003/87/EK irányelvnek az (EU) 2023/958 ⁽²⁾ és az (EU) 2023/959 ⁽³⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv általi módosítását követően az (EU) 2018/2066 bizottsági végrehajtási rendeletet ⁽⁴⁾ felül kell vizsgálni, hogy települési-hulladékot égető létesítményekre vonatkozó szabályokat is tartalmazzon, továbbá szabályokat határozzon meg a biomasszára és a biogázra, valamint a karbonátokból és nem karbonátokból származó technológiai kibocsátások nyomon követésére vonatkozóan. A légi közlekedésre vonatkozó rendelkezéseket felül kell vizsgálni. A módosítás emellett külön, de párhuzamos kibocsátás-kereskedelmi rendszert vezet be az égetésre használt tüzelőanyagokra vonatkozóan az épületek és a közúti közlekedés ágazatában, valamint a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá nem tartozó ipari tevékenységeknek megfelelő további ágazatokban (a továbbiakban: épületek, közúti közlekedés és további ágazatok). Az említett ágazatok kibocsátásainak nyomon követésére és jelentésére vonatkozóan új rendelkezéseket és mellékleteket kell beilleszteni. A kibocsátások nyomon követésére és jelentésére vonatkozó hatályos szabályokat és rendelkezéseket pedig ennek megfelelően ki kell igazítani.
- (2) A 2003/87/EK irányelv módosításait tükröző új fogalom meghatározásokat kell bevezetni, beleértve a nyomonkövetési és jelentéstételi szabályok új ágazatokra való kiterjesztését.
- (3) A 18. cikkben meghatározott rögzített referenciaár aktualizálásának köszönhetően jobb lesz az összhang az előnyök becsült értéke és a mindenkori szén-dioxid-árszint között. A rögzített ár fenntartásának célja a jogbiztonság megteremtése és a nyomonkövetési terv gyakori változásaiából eredő adminisztratív terhek csökkentése.
- (4) Új szabályokat kell megállapítani a biomasszára és a biomasszahányad meghatározására vonatkozóan annak érdekében, hogy bevezessék a biomasszára – többek között a bioüzemanyagokra, a folyékony bio-energiához tartozókra és a biomasszából előállított üzemanyagokra – vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszerben (EU ETS) történő alkalmazásához szükséges kiigazításokat. A meglévő szabályok javítása és az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ rendelkezéseivel való összehangolása érdekében további kiigazításra kerül sor, a már naprakésszé tett releváns útmutatóknak megfelelően.

⁽¹⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/958 irányelve (2023. május 10.) a 2003/87/EK irányelvnek a légi közlekedésnek az uniós gazdaság egészére vonatkozó kibocsátáscsökkentési célhoz való hozzájárulása és egy piaci alapú globális intézkedés megfelelő végrehajtása tekintetében történő módosításáról (HL L 130., 2023.5.16., 115. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/959 irányelve (2023. május 10.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelv, valamint az üvegházhatású gázok uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről szóló (EU) 2015/1814 határozat módosításáról (HL L 130., 2023.5.16., 134. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelete (2018. december 19.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről, valamint a 601/2012/EU bizottsági rendelet módosításáról (HL L 334., 2018.12.31., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

- (5) Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendeletet tovább kell javítani, a biomassza anyagmérlegekben való kezelési módjának részletezésével. A tömegmérleg-rendszerbe belépő szén biomasszahányada nemcsak CO₂-ként kerül kibocsátásra, hanem a szén biomasszahányadának megfelelő szénhányad a végtermékben is megmarad. Ez a kibocsátás hibás számítását eredményezheti. Az ilyen helyzetek elkerülése érdekében az üzemeltetőnek mindig be kell szolgáltatnia a forrásanyagok széntartalmának biomasszahányadára vonatkozó adatokat.
- (6) Az állítólagosan biogázt is tartalmazó földgázhálózatok által szolgáltatott, biogázt tartalmazó földgáz biomasszahányadának kiszámítását a vásárlási bizonylatok felhasználásával történő nyomonkövetési megközelítés révén kell elvégezni. A biomasszahányad esetleges kettős elszámolásának elkerülése érdekében egyedi szabályokat kell alkalmazni, ha az erőmű mérésen alapuló módszert alkalmaz. Az említett esetben a vásárlási bizonylatokon alapuló biogázmennyiségen felül a fizikailag leszállított biogáz mennyiségét is meg kell határozni, és csak ez utóbbi mennyiséget kell felhasználni a létesítmény kibocsátásainak bejelentése során. Ahhoz, hogy a biogáz nulla kibocsátásúnak minősülhessen, a vásárlási bizonylatok mellett szükség van a fenntarthatóságnak az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikke és a vonatkozó végrehajtási jogi aktusok szerint történő igazolására is. A kettős elszámolás elkerülése érdekében új rendelkezésekre van szükség.
- (7) Az inherens CO₂ biomasszahányadának a helyhez kötött létesítményekben a kiválasztott nyomonkövetési módszerrel történő meghatározásával kapcsolatban felmerült a téves értelmezés kockázata. Ezért a félreértések kiküszöbölése érdekében pontosítani kell a 48. cikk (2) bekezdését.
- (8) Az (EU) 2023/958 irányelv meghatározza a fenntartható légi jármű-üzemanyag hozzárendelésének elvét azon járatok esetében, ahol az indulási repülőtéren fizikailag nem rendelhető fenntartható légi jármű-üzemanyag egy adott járhoz. Az említett elv szerint a 2003/87/EK irányelv 3c. cikkének (6) bekezdése szerint fenntartott kibocsátási egységeket a szóban forgó repülőtéren feltöltött, támogatható légi jármű-üzemanyagok tekintetében kell rendelkezésre bocsátani, a légi jármű-üzembentartó említett repülőtérről induló azon légi járataiból származó kibocsátásokkal arányosan, amelyekre vonatkozóan kibocsátási egységeket kell leadni az említett irányelv 12. cikkének (3) bekezdésével összhangban. Ezért helyénvaló ugyanezt az elvet alkalmazni a nyomonkövetési és jelentéstételi szabályokra is.
- (9) Megfelelő jelentéstételi szabályokat kell megállapítani a légi jármű-üzembentartók számára a támogatási rendszer keretében támogatható különböző típusú fenntartható légi jármű-üzemanyagok használatára vonatkozóan. Az adminisztratív terhek csökkentése érdekében az említett jelentéstétel a nulla kibocsátási tényezővel rendelkező tüzelőanyagokra vonatkozó jelentéstétel kiterjesztéseként valósul meg, ahelyett, hogy külön jelentéstételi mechanizmus jöjjön létre.
- (10) Az (EU) 2023/958 irányelv felülvizsgált szabályokat vezetett be a légi jármű-üzembentartók számára az ingyenes kiosztásra vonatkozóan. Megszünteti a tonnakilómeter-adatokkal való kapcsolatot. Ennek megfelelően a tonnakilómeter-adatok jelentésére vonatkozó szabályok elavulttá váltak. Ezért ennek figyelembevétele érdekében helyénvaló módosítani az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendeletet.
- (11) A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (a továbbiakban: ICAO) által elfogadott kibocsátáskompensációs és -csökkentési rendszer (a továbbiakban: CORSIA) jelentéstételi rendelkezései előírják a bizonyos küszöbértéket meghaladó légi jármű-üzembentartók részvételét; az említett küszöbérték kiszámítása során nem veszik figyelembe a nulla kibocsátási tényezővel rendelkező tüzelőanyagok esetleges használatát. Ezért a légi jármű-üzembentartók kibocsátásaira vonatkozó jelentéstételnek a tagállamok, majd ezt követően az ICAO titkársága számára történő megkönnyítése érdekében helyénvaló előzetesen megállapítani egy kibocsátási tényezőt, kizárólag a légi jármű-üzembentartóknak a CORSIA-ba való bevonásáról való döntéshez szükséges számítás céljából.
- (12) A jelentéstételi követelmények kulcsszerepet játszanak a jogszabályok megfelelő nyomon követésének és helyes végrehajtásának biztosításában. Ugyanakkor fontos egyszerűsíteni ezeket a követelményeket annak biztosítása érdekében, hogy megfeleljenek a céljuknak, és hogy csökkenjenek az adminisztratív terhek.
- (13) A meglévő jelentéstételi követelmények racionalizálása érdekében – a kibocsátáskereskedelmi rendszer nyomon követésére vonatkozó szabályok megbízhatóságának fenntartása mellett – helyénvaló meghosszabbítani a helyhez kötött létesítményekre és a légi jármű-üzembentartókra vonatkozó nyomonkövetési módszertan javítását célzó jelentések benyújtási időszakát.

- (14) Az (EU) 2023/959 irányelvvel összhangban a kibocsátási egységeknek az új kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében történő leadása csak 2028-ban, a 2027-es éves kibocsátások tekintetében kezdődik meg. A kibocsátásoknak az új kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében történő nyomon követését és jelentését azonban már 2025. január 1-jétől meg kell kezdeni. Az épületekre, a közúti közlekedésre és a további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszer tekintetében kellő időben előre egyértelmű nyomonkövetési és jelentéstételi szabályokat kell meghatározni, hogy könnyebb legyen a tagállamok számára a szabályszerű végrehajtás. Az adminisztratív terhek csökkentése, a nyomonkövetési módszerek közötti összhang biztosítása, valamint a helyhez kötött létesítményekre és a légi közlekedésre vonatkozó meglévő kibocsátáskereskedelmi rendszerrel kapcsolatos tapasztalatok hasznosítása érdekében helyénvaló az új rendszerre vonatkozó szabályokat meghatározni.
- (15) Egyértelműen meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek szerint egy személy a tüzelőanyagok végső fogyasztójának számít, hogy ezáltal el lehessen kerülni az épületekre, a közúti közlekedésre és a további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszer szerinti kötelezettségek olyan esetleges elmulasztását, amely miatt következhet be, hogy az energiatermékekre kivetett jövedéki adó fizetésére kötelezett személyeket indokolatlanul kizárták a szabályozott jogalanyok fogalommeghatározásából.
- (16) Az új kibocsátáskereskedelmi rendszerben a tüzelőanyag fogalommeghatározását szorosan össze kell hangolni a 2003/96/EK tanácsi irányelvben ⁽⁹⁾ szereplő fogalommeghatározással. A jövőbeli jogszabályi változások sérelme nélkül a szilárd, fából előállított tüzelőanyagok (4401 és 4402 KN-kód) és a tőzeg (2703 KN-kód) értékesítése jelenleg nem tartozik az említett irányelvben megadott tüzelőanyag-fogalommeghatározás hatálya alá, és ezért mentesül az e rendelet szerinti nyomonkövetési és jelentéstételi kötelezettségek alól is.
- (17) Az adminisztratív hatékonyság, valamint a meglévő kibocsátáskereskedelmi rendszeren belüli nyomon követéssel és jelentéstétellel való összhang biztosítása érdekében bizonyos, az üzemeltetőkre és légi jármű-üzembentartókra vonatkozó szabályokat ki kell terjeszteni az épületekkel kapcsolatos, közúti közlekedési és további ágazatokban tevékenykedő szabályozott jogalanyokra is.
- (18) Az épületekre, a közúti közlekedésre és a további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszerben a nyomonkövetési adatok pontosságának mértékét hierarchikusan egymásra épülő szintek segítségével kell meghatározni, összhangban az (EU) 2018/2066 rendeletben előírt, meghatározási szinteket alkalmazó megközelítéssel. Annak érdekében, hogy a szabályozott jogalanyok tekintetében ne legyen aránytalanul nagy a nyomon követés terhe, ugyanakkor a pontosság elfogadható mértékű maradjon, a meghatározási szintekre vonatkozó követelményektől való jelenlegi eltéréseknek – bizonyos kiigazításokkal – az új kibocsátáskereskedelmi rendszerben is alkalmazhatónak kell lenniük. Az ésszerűtlen költségek új kibocsátáskereskedelmi rendszerben történő meghatározásának tükröznie kell, hogy önálló piacról van szó, ahol a kereskedés várhatóan 2027-ben veszi kezdetét. Ezért helyénvaló a 2003/87/EK irányelv rendelkezéseinek figyelembevételével meghatározni a vonatkozó szabályokat, hogy a rendszer indulása zökkenőmentes legyen, ideértve az első években alkalmazandó indexált árstabilitási rendszert is.
- (19) Az adminisztratív terhek minimalizálása és a környezeti integritás biztosítása közötti egyensúly megteremtése érdekében a nyomon követés pontosságát biztosító szabályok szigorúságának arányosnak kell lennie a szabályozott jogalany által bejelentett éves kibocsátások mennyiségével. Helyénvaló a szabályozott jogalanyoknak és a tüzelőanyag-áramoknak a jelenlegi kibocsátáskereskedelemben már létrehozott kategorizálására építeni, az új rendszer hatálya alá tartozó tevékenységek sajátos jellege miatti bizonyos kiigazításokkal.
- (20) A számításon alapuló módszertan képletét az új kibocsátáskereskedelmi rendszer jellemzőit tükröző paraméterek bevezetésével kell meghatározni.
- (21) Az új kibocsátáskereskedelmi rendszerben szükségképpen meg kell határozni, hogy a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyiségét az új rendszer hatálya alá tartozó ágazatokban égetik-e el. A releváns mennyiségeket az alkalmazási körre vonatkozó tényező alapján kell meghatározni. Azokban az esetekben, amikor a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyiségét különböző mértékegységekben fejezik ki, a mértékegység-átváltási tényezőt kell alkalmazni. A mértékegység-átváltási tényező a sűrűséget, a fűtőértéket és az égéshőről a fűtőértékre való átváltást tartalmazza.

⁽⁹⁾ A Tanács 2003/96/EK irányelve (2003. október 27.) az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről (HL L 283., 2003.10.31., 51. o.).

- (22) A szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyiségére, a számítási tényezőkre és az alkalmazási körre vonatkozó tényezőre a tüzelőanyag típusától és az éves kibocsátás mennyiségétől függően különböző meghatározási szinteket kell alkalmazni, és lehetővé kell tenni alacsonyabb meghatározási szintek alkalmazását is, amennyiben ezen eltérés okait kimerítően felsorolják. Az alkalmazási körre vonatkozó tényező esetében, amennyiben előfordulhat, hogy egyes nyomonkövetési módszerek nem állnak a szabályozott jogalanyok rendelkezésére, helyénvaló további eltérést lehetővé tenni a legmagasabb meghatározási szint alkalmazásától.
- (23) mivel az épületekre, a közúti közlekedésre és a további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszer célja, hogy a jövedéki adókra vonatkozó, a 2003/96/EK irányelvben és az (EU) 2020/262 tanácsi irányelvben (*) meghatározott meglévő jogi keretre építsen, biztosítani kell a szinergiát az adózási infrastruktúrával, és lehetővé kell tennie az egyszerűsítéseket, amennyiben a releváns adatok vagy módszerek adózási szempontból elfogadhatóak. Különösképpen abban az esetben, ha a szabályok nemzeti jogba történő átültetése azt eredményezi, hogy ugyanazok a jogalanyok és energiatermékek egyszerre tartoznak az energiaadóztatás és az új kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá, lehetővé kell tenni, hogy a szabad forgalomba bocsátott energiatermékek mennyiségének adózási szabályok alapján történő meghatározására szolgáló módszereket a meghatározási szintek követelményeinek figyelembevétele nélkül alkalmazzák. Mivel a nemzeti energiaadózási rendszerek és végrehajtásuk tagállamonként jelentősen eltérőek, minden illetékes hatóságnak jelentést kell küldenie a Bizottságnak az adózással kapcsolatos módszerek gyakorlati alkalmazásáról és a különböző szintű bizonytalanságokról, amelyek esetlegesen befolyásolhatják a kibocsátások nyomon követésének pontosságát.
- (24) Az egyszerűség érdekében azokban az esetekben, amikor megbízható adatok állnak rendelkezésre az olyan tüzelőanyag kibocsátási tényezőiről és fűtőértékéről, amely az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet meghatározása szerint nem minősül kereskedelemben forgalmazott szabványos tüzelőanyag, az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a szóban forgó tüzelőanyagra vonatkozóan előírják az alapértelmezett értékek használatát, amennyiben azok megfelelnek a kereskedelemben forgalmazott szabványos tüzelőanyagokra nemzeti vagy regionális szinten vonatkozó feltételeknek. Az Unió-szerte alkalmazott alapértelmezett értékek harmonizációjának érdekében, valamint azért, hogy a forgalomban folyamatosan elterjedjenek az új forrásból származó tüzelőanyagok, az említett értékeket jóváhagyás céljából be kell nyújtani a Bizottságnak.
- (25) Az alkalmazási körre vonatkozó tényező meghatározásának módszereit szintekbe kell sorolni, figyelembe véve nemcsak a nyomon követés megbízhatóságának mértékét, hanem a csalás lehetséges kockázatát, a kibocsátási egységek uniós mennyiségére gyakorolt hatást és a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok fogyasztóira áthárított költségek következményeit is. A 2003/87/EK irányelvvel összhangban a lehető legnagyobb mértékben alkalmazni kell azokat a módszereket, amelyek lehetővé teszik a tüzelőanyagok végfelhasználásának előzetes meghatározását, utólagos kompenzáció nélkül. Az előzetes meghatározási módszereknek köszönhetően kisebb hatás éri a szabályozott jogalanyok pénzügyi likviditását, elkerülhető a költségek áthárítása az új kibocsátáskereskedelmi rendszeren kívül eső fogyasztókra, és nincs szükség a kibocsátási határérték kiigazítására. Az előzetes meghatározási módszerek használata további szinergiákat mozdít elő és csökkenti az adminisztratív terheket, mivel a javasolt módszerek az adózási célokra is alkalmazott módszerek átfogó listáját jelentik.
- (26) Amennyiben semmilyen más módszer nem bizonyul megfelelőnek, lehetővé kell tenni, hogy a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag végfelhasználásának meghatározására alapértelmezett értéket használjanak. A fogyasztókra áthárított költségek mértékét érintő nem kívánt következmények elkerülése érdekében az 1-nél alacsonyabb alapértelmezett értékek használatát feltételekhez kell kötni, különösen az új kibocsátáskereskedelmi rendszerben való kereskedés 2027-es megkezdését követően. Az 1-es alapértelmezett érték alkalmazása esetén, amely azt feltételezi, hogy az összes, szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagot az új kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó ágazatokban használták fel, pénzügyi kompenzációt kell nyújtani azon jogalanyoknak, amelyek nem tartoznak a rendszer hatálya alá. A tagállamoknak és a szabályozott jogalanyoknak törekedniük kell arra, hogy idővel javítsák a tüzelőanyagok végfelhasználásának meghatározására használt módszereket a nyomon követés pontosságának biztosítása és a fogyasztókra áthárított költségek azon lehetséges következményeinek minimalizálása érdekében, amelyek a kibocsátási egység-kereskedelem 2027-es kezdete után léphetnek fel.
- (27) Az adminisztratív terhek csökkentése vagy az alkalmazási körre vonatkozó tényező meghatározására használt módszerek összehangolásának biztosítása érdekében minden tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy egy adott tüzelőanyagáram-típusra vagy a területén belül egy adott régióra vonatkozóan egy adott módszer vagy alapértelmezett érték alkalmazását írja elő. Az alapértelmezett értékek alkalmazását előíró határozatokat azonban a Bizottságnak jóvá kell hagynia, hogy biztosítva legyen a módszerek megfelelő harmonizációja a tagállamok szintjén, valamint a nyomon követés pontossága és a költségvonzatok közötti egyensúly.

(*) A Tanács (EU) 2020/262 irányelve (2019. december 19.) a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (HL L 58., 2020.2.27., 4. o.).

- (28) A meglévő kibocsátáskereskedelmi rendszernek megfelelően kiszámítható és következetes jelentéstétel biztosítása érdekében a biomasszára vonatkozó szabályokat ki kell terjeszteni a szabályozott jogalanyokra is. Mindazonáltal az (EU) 2018/2001 irányelvben meghatározott fenntarthatósági kritériumokra vonatkozó meglévő jogszabályokkal való összehangolás, valamint a biogázt felhasználó kis energiatermelőkre és a kis biogáztermelőkre nehezedő szükségtelen adminisztratív terhek elkerülése érdekében figyelembe kell venni az említett irányelv 29. cikkének (1) bekezdésében meghatározott küszöbértékeket, amihez a Bizottság megfelelő iránymutatásokat adhat.
- (29) A 2003/87/EK irányelv 30f. cikkének (8) bekezdése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy egyszerűsített nyomonkövetési és jelentéstételi eljárásokat engedélyezzenek az évi 1 000 tonna alatti szén-dioxid-egyenértéknek megfelelő kibocsátással rendelkező szabályozott jogalanyok számára. Annak érdekében, hogy az ilyen esetekben elkerülhetőek legyenek a szükségtelen adminisztratív terhek, egyedi egyszerűsítéseket kell lehetővé tenni az alacsony kibocsátású szabályozott jogalanyok számára.
- (30) Egyes esetekben, például amikor az éves kibocsátási jelentés benyújtása és hitelesítése nem e rendelettel összhangban történt meg, a szabályozott jogalanyok kibocsátását konzervatív becsléssel kell meghatározni. A rendszer felfelé irányuló jellegéből adódóan a konzervatív becslések alkalmazása során kellő mértékben figyelembe kell venni a tüzelőanyagok fogyasztóira áthárított költségek hatását.
- (31) A 2003/87/EK irányelv 30f. cikkének (5) bekezdése értelmében a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk, hogy korlátozzák a kettős elszámolás kockázatát azon kibocsátások tekintetében, amelyek az épületekre, a közúti közlekedésre és a további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszer, valamint a helyhez kötött létesítményekre, a légi járművekre és a tengerhajózási üzemeltetőkre vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartoznak. Annak érdekében, hogy ne a meglévő kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó ágazatokban szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagokat terheljék a szén-dioxid-kibocsátási többletköltségek, fontos, hogy a tagállamok hatékony információcserét alakítsanak ki, amely lehetővé teszi a szabályozott jogalanyok számára, hogy meghatározzák tüzelőanyaguk végfelhasználását. A meglévő kibocsátáskereskedelmi rendszerben részt vevő üzemeltetők hitelesített kibocsátási adatai megbízható információforrást jelentenek, amelyet alapul kellene venni a szabályozott jogalanyok kibocsátásainak az éves kibocsátási jelentéseikben történő meghatározásához. Az időben megvalósuló információcsere megkönnyítése és ösztönzése érdekében lehetőséget kell biztosítani a tagállamok számára, hogy megköveteljék a releváns információk elérhetővé tételét a szabályozott jogalanyok részére, még a meglévő kibocsátáskereskedelmi rendszer nyomonkövetési határidejének lejárta előtt. Másrészt viszont a szabályozott jogalanyoknak jelenteniük kell a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok fogyasztóira vonatkozó hitelesített adatokat. A számos közvetítőt magában foglaló ellátási láncok esetében a szabályozott jogalanyoknak jelenteniük kell az esetlegesen rendelkezésükre álló információkat az illetékes hatóságoknak. Az említett információk az illetékes hatóságok segítségére lehetnek a kibocsátások nyomon követésére szolgáló módszerek javításában, a felügyeleti láncok létrehozása vagy a nemzeti alapértelmezett értékek kidolgozása révén.
- (32) Annak érdekében, hogy javuljon a kibocsátások ellenőrzésének pontossága, valamint elkerülhetőek legyenek a tüzelőanyagok készletezése és viszonteladása nyomán kialakuló problémák, a szabályozott jogalanyok kibocsátási jelentéseiből történő levonások céljára elsősorban a nyomonkövetési évben ténylegesen elégetett tüzelőanyagokra vonatkozó hitelesített információkat kell alapul venni. Mindazonáltal annak érdekében, hogy a tagállamok egyes esetekben rugalmasságot tanúsíthassanak, helyénvaló lehetővé tenni a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagokra – köztük a készletezett tüzelőanyagokra – vonatkozó információkon alapuló levonásokat, azzal a feltétellel, hogy a készletezett tüzelőanyagokat a nyomonkövetési évet követő évben felhasználják.
- (33) A kibocsátások pontos és megbízható nyomon követése és jelentése alapvető fontosságú az épületekre, a közúti közlekedésre és a további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszer zavartalan működése szempontjából, mind a környezeti integritás, mind a rendszer társadalmi elfogadottsága szempontjából. Mivel a csalárd magatartás kezelésére irányuló intézkedések főként az illetékes nemzeti hatóságok hatáskörébe tartoznak, a tagállamoknak kell biztosítaniuk, hogy az üzemanyag-ellátási lánc bármely résztvevőjét érintően a téves minősítés vagy csalás eseteit megfelelően kezeljék, és hogy a csalás elleni nemzeti intézkedések hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek. A meglévő és az új kibocsátáskereskedelmi rendszer, valamint az energia jövedéki adójára vonatkozóan létrehozott keret közötti szinergiák indokolják a hatékony együttműködés kialakítását az érintett illetékes hatóságok között a jogsértések időben történő felderítése és a korrekciós intézkedések kiegészítő jellegének biztosítása érdekében.
- (34) Miután a 2003/87/EK irányelv I. mellékletét 2024. január 1-jétől a településhulladék-égető létesítményekre is kiterjesztették az említett irányelv 14. és 15. cikke értelmében a hitelesítőkre vonatkozó nyomon követés, jelentéstétel, hitelesítés és akkreditáció tekintetében, az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendeletet új rendelkezésekkel kell kiegészíteni, amelyek meghatározzák az égetési tevékenységeket végző, 20 MW-ot meghaladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű településhulladék-égető létesítményekből származó kibocsátások nyomon követésére és jelentésére vonatkozó követelményeket.

- (35) A települési hulladék fogalma a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁸⁾ alapján kerül meghatározásra. Az irányelvet 2018-ban módosították a települési hulladék fogalom meghatározásának bevezetése és a fogalom alkalmazási körének tisztázása érdekében. Mivel a települési hulladék-égető létesítmények csak a nyomon követés, a jelentéstétel, a hitelesítés és az akkreditáció tekintetében tartoznak az EU ETS hatálya alá, az említett létesítmények külön eljárásokat igényelnek a kibocsátások bejelentésére vonatkozóan, amelyre más létesítmények esetében az (EU) 2019/1122 felhatalmazáson alapuló rendelet⁽⁹⁾ szerinti uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzék keretében kerül sor. Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet 68. cikkét tehát módosítani kell a tekintetben, hogy írja elő a tagállamok számára, miszerint az egyes települési hulladék-égető létesítmények hitelesített éves kibocsátási jelentését minden év április 30-ig be kell nyújtaniuk a Bizottságnak. Az említett végrehajtási rendelet értelmében az üzemeltetőknek minden év március 31-ig kell benyújtaniuk az illetékes hatóságnak egy olyan, a jelentési időszakra vonatkozó éves kibocsátásokat lefedő kibocsátási jelentést, amelyet az (EU) 2018/2067 bizottsági végrehajtási rendeletnek⁽¹⁰⁾ megfelelően hitelesítettek. Ezért helyénvaló egy hónapot biztosítani az illetékes hatóságok számára a jelentés felülvizsgálatára és a Bizottságnak történő benyújtására. A Bizottság a releváns útmutatókban további iránymutatásokat ad az illetékes hatóságoknak történő benyújtással kapcsolatban. A települési hulladék-égető létesítmények tekintetében meg kell továbbá határozni a tevékenységre vonatkozó adatok szintjeit, a meghatározási szintek minimumkövetelményeit és egy tüzelőanyag-kibocsátási tényezőt. Ki kell igazítani az éves kibocsátási jelentések minimális tartalmára vonatkozó előírást is annak érdekében, hogy a települési hulladék-égető létesítményeknek ne kelljen engedélyszámot megadniuk, mivel a szóban forgó létesítmények nem feltétlenül rendelkeznek ilyenekkel, valamint elő kell írni az említett létesítmények számára, hogy adják meg a 2014/955/EU bizottsági határozat⁽¹¹⁾ szerinti releváns hulladékkódokat, amennyiben az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet 3. cikkében meghatározott forrásanyag valamely típusú hulladék.
- (36) Az (EU) 2018/2001 irányelv átdolgozását követően 2020-ban az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet felülvizsgálatra került. Az új szabályok alkalmazásával kapcsolatban továbbra is vannak nehézségek a karbonátokból és a nem karbonátokból származó technológiai kibocsátások nyomon követésével kapcsolatban. Az üveg-, üvegrost- vagy ásványgyapot-szigetelő anyagok gyártását illetően pontosításra van szükség. Ezért a nyersanyagokból – többek között a karbonátokból – származó technológiai kibocsátások nyomon követésére vonatkozó, a IV. melléklet 11. szakaszában meghatározott szabályokat naprakésszé kell tenni és pontosítani kell.
- (37) Az épületekre, a közúti közlekedésre és a további ágazatokra vonatkozó új kibocsátás-kereskedelmi rendszer tekintetében alkalmazandó nyomon követés és jelentéstétel 2025. január 1-jén veszi kezdetét. A 2003/87/EK irányelv 30f. cikkének (4) bekezdése értelmében azonban a szabályozott jogalanyoknak 2024-re vonatkozóan jelenteniük kell a múltbeli kibocsátásaikat, és az említett irányelv 30b. cikke értelmében nyomonkövetési tervet kell benyújtaniuk annak érdekében, hogy folyamodhassanak az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyért, amelyet 2025. január 1-jéig ki kell állítani. Ezért helyénvaló, hogy az új kibocsátás-kereskedelmi rendszerre vonatkozó rendelkezések 2024. július 1-jétől alkalmazandók legyenek.
- (38) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Éghajlatváltozási Bizottság kedvező véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

⁽⁹⁾ A Bizottság (EU) 2019/1122 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. március 12.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzék működése tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 177., 2019.7.2., 3. o.).

⁽¹⁰⁾ A Bizottság (EU) 2018/2067 végrehajtási rendelete (2018. december 19.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében az adatok hitelesítéséről és a hitelesítők akkreditálásáról (HL L 334., 2018.12.31., 94. o.).

⁽¹¹⁾ A Bizottság 2014/955/EU határozata (2014. december 18.) a hulladékjegyzékről szóló 2000/532/EK határozatnak a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvél összhangban történő módosításáról (HL L 370., 2014.12.30., 44. o.)

„2. cikk

Ezt a rendeletet a 2003/87/EK irányelv I. és III. mellékletében felsorolt tevékenységekkel összefüggő üvegházhatásúgáz-kibocsátás, valamint a helyhez kötött létesítmények tevékenységeire és a légi közlekedési tevékenységekre vonatkozó adatok, továbbá az említett irányelv III. mellékletében említett tevékenységek során szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiség nyomon követésére és jelentésére kell alkalmazni.

Ezt a rendeletet a 2021. január 1-jétől előforduló kibocsátásokra, tevékenységre és szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségre vonatkozó adatokra kell alkalmazni.”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a 3. pontot el kell hagyni;

b) a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

„7. »számítási tényezők«: fűtőérték, kibocsátási tényező, előzetes kibocsátási tényező, oxidációs tényező, átváltási tényező, széntartalom, biomasszahányad vagy mértékegység-átváltási tényező;”

c) a 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

„8. »meghatározási szint«: a tevékenységre vonatkozó adatok, a számítási tényezők, az éves kibocsátás, az éves átlagos óránkénti kibocsátás, a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiség és az alkalmazási körre vonatkozó tényező meghatározására szolgáló követelmény;”

d) a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. »eredendő kockázat«: az éves kibocsátási adatokat tartalmazó jelentésben szereplő valamely paraméter érzékenysége olyan valótlanágokra, amelyek a kapcsolódó ellenőrzési tevékenységek hatásának figyelembevétele előtt önmagukban vagy más valótlanágokkal összesítve lényegi valótlanágok lehetnek;”

e) a 10. pont helyébe a következő szöveg lép:

„10. »ellenőrzési kockázat«: az éves kibocsátási jelentésben szereplő valamely paraméter olyan valótlanágokra való érzékenysége, amelyek önmagukban vagy más valótlanágokkal összesítve lényegi valótlanágok lehetnek, és amelyeket az ellenőrzési rendszer nem tud időben megakadályozni, észlelni vagy korrigálni;”

f) a 12. pont helyébe a következő szöveg lép:

„12. »jelentési időszak«: egy naptári év, amely alatt a kibocsátásokat nyomon kell követni és jelentést kell róluk készíteni;”

g) a 13. pont helyébe a következő szöveg lép:

„13. »kibocsátási tényező«: egy üvegházhatású gáz átlagos kibocsátási aránya a forrásanyag vagy tüzelőanyag-áram tevékenységére vonatkozó adatokhoz képest, az égetés során teljes oxidációt, más vegyi reakciók esetében pedig teljes átalakulást feltételezve;”

h) a 20. pont helyébe a következő szöveg lép:

„20. »konzervatív«: egy feltételrendszer meghatározása annak biztosítása érdekében, hogy ne lehessen alulbecsülni az éves kibocsátást;”

i) a cikk a következő 21ca. ponttal egészül ki:

„21ca. »települési hulladék«: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 2b. pontjában meghatározott települési hulladék;”

j) a cikk a következő 23a. ponttal egészül ki:

„23a. »támogatható légitármű-üzemanyag«: a 2003/87/EK irányelv 3c. cikkének (6) bekezdése alapján támogatásra jogosult üzemanyag-típusok;”

k) a cikk a következő 34a. ponttal egészül ki:

„34a. »kevert légitármű-üzemanyag«: olyan üzemanyag, amely támogatható légitármű-üzemanyagot és fosszilis tüzelőanyagot egyaránt tartalmaz;”

l) a cikk a következő 38a. ponttal egészül ki:

„38a. »támogatható hányad«: a fosszilis tüzelőanyaggal kevert támogatható légi jármű-üzemanyag aránya;”

m) a 48. pontot el kell hagyni;

n) az 59. pont helyébe a következő szöveg lép:

„59. »közvetett adatok«: éves értékek, amelyek empirikus vagy elfogadott forrásokból származnak, és amelyeket az üzemeltető vagy a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének meghatározása szerinti szabályozott jogalany arra használ, hogy a tevékenységre vonatkozó adatokat, a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiséget vagy a számítási tényezőket helyettesítse annak érdekében, hogy biztosítsa a jelentés teljességét azokban az esetekben, amikor az alkalmazandó nyomkövetési módszerek nem teszik lehetővé az összes szükséges tevékenységre vonatkozó adat, az összes szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyisége vagy az összes számítási tényező előállítását;”

o) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„64. »tüzelőanyag-áram«: olyan, a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontja szerinti üzemanyag vagy tüzelőanyag, amelyet meghatározott fizikai eszközök, például csővezetékek, teherautók, vasút, hajók vagy töltőállomások útján bocsátanak szabad forgalomba, és amely a 2003/87/EK irányelv III. mellékletének hatálya alá tartozó ágazatokban a különböző kategóriába tartozó fogyasztók által történő felhasználása eredményeként releváns üvegházhatású gázok kibocsátását eredményezi;

65. »nemzeti tüzelőanyag-áram«: egy tagállam területén található valamennyi szabályozott jogalany tüzelőanyag-áramainak tüzelőanyag-típusonkénti összesítése;

66. »alkalmazási körre vonatkozó tényező«: nulla és egy közötti értékkel bíró tényező, amely a 2003/87/EK irányelv III. mellékletének hatálya alá tartozó ágazatokban égetésre használt tüzelőanyag-áram részarányának meghatározására szolgál;

67. »szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiség«: a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott, szabad forgalomba bocsátott üzemanyag vagy tüzelőanyag mennyiségére vonatkozó adatok, energiaként terajoule-ban, tömegként tonnában, térfogatként normál köbméterben vagy adott esetben ennek megfelelő literben kifejezve, az alkalmazási körre vonatkozó tényező alkalmazása előtt;

68. »mértékegység-átváltási tényező«: a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiség mértékegységének átváltására szolgáló tényező, amelynek használatával a szóban forgó mennyiséget energiaként terajoule-ban, tömegként tonnában, térfogatként normál köbméterben vagy adott esetben ennek megfelelő literben lehet kifejezni, és amely tartalmazza az összes releváns tényezőt, például a sűrűséget, a fűtőértéket vagy (gázok esetében) az égéshőérték a fűtőértékre való átváltást;

69. »végső fogyasztó«: e rendelet alkalmazásában az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyag vagy tüzelőanyag végfelhasználója, amennyiben éves tüzelőanyag-fogyasztása nem haladja meg az 1 tonna CO₂-t;

70. »szabad forgalomba bocsátás«: e rendelet alkalmazásában az az időpont, amikor a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyag vagy tüzelőanyag tekintetében jövedékiadó-kötelezettség keletkezik az (EU) 2020/262 tanácsi irányelv (*) 6. cikkének (2) és (3) bekezdése vagy adott esetben a 2003/96/EK tanácsi irányelv (**) 21. cikkének (5) bekezdése szerint, kivéve, ha a tagállam élt a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének ae) pontjának iv. alpontjában biztosított rugalmassággal, amely esetben az említett irányelv IVa. fejezete szerinti kötelezettségek a tagállam által kijelölt időpontban keletkeznek.

(*) A Tanács (EU) 2020/262 irányelve (2019. december 19.) a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (HL L 58., 2020.2.27., 4. o.).

(**) A Tanács 2003/96/EK irányelve (2003. október 27.) az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről (HL L 283., 2003.10.31., 51. o.).”

3. A 15. cikk (4) bekezdésének b) pontját el kell hagyni.

4. A 18. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha egy üzemeltető vagy légitársaság-üzembentartó azt állítja, hogy egy konkrét nyomonkövetési módszer alkalmazása észszerűtlen költségekkel járna, az illetékes hatóság az üzemeltető indokolásának figyelembevételével értékeli, hogy a költségek észszerűtlenek-e.

Az illetékes hatóság akkor tekinti a költségeket észszerűtlennek, ha a becsült költségek meghaladják a hasznot. E célból a hasznot úgy kell kiszámítani, hogy egy javulási tényezőt meg kell szorozni a kibocsátási egységek egységenkénti 80 EUR-s referenciaárával, és a költségek között figyelembe kell venni a berendezések gazdasági élettartamán alapuló értékcsökkenési időszakot.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A létesítmények nyomonkövetési módszereinek javításához kapcsolódó intézkedések nem minősülnek észszerűtlen költséget okozó intézkedésnek, ha nem haladják meg a jelentési időszakonként összesített 4 000 EUR-s összeget. Kis kibocsátású létesítmények esetében ez a küszöbérték jelentési időszakonként 1 000 EUR.”

5. A 39. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő (2a) ponttal egészül ki:

„(2a) Amennyiben az üzemeltető a 25. cikk szerinti anyagmérleget használ, és a belépő anyag vagy tüzelőanyag a 38. cikk (5) bekezdésében foglalt kritériumoknak megfelelő biomassza, valamint a kilépő anyagok szén-tartalmának biomasszahányadára vonatkozó adatokat. Az üzemeltetőnek ezáltal igazolja, hogy az alkalmazott nyomonkövetési módszertan nem becsüli szisztematikusan alá a létesítmény összkibocsátását, és hogy valamennyi érintett kilépő anyag szén-tartalmára vonatkozóan az összesített biomasszahányadosnak megfelelő széntömeg nem haladja meg a valamennyi érintett belépő anyag és a tüzelőanyag szén-tartalmára vonatkozóan összesített biomasszahányadosnak megfelelő széntömeget.

E bekezdés alkalmazásában a belépő anyagként használt földgáz biogázahányadára e cikk (3) és (4) bekezdését kell alkalmazni.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésétől és a 30. cikktől eltérve, a 43. cikk (4) bekezdésében említett célok kivételével, az üzemeltető nem használ elemzéseket vagy az e cikk (2) bekezdése szerinti becslési módszereket olyan, a földgázhálózatból származó földgáz biomasszahányadának a meghatározásához, amelyhez biogázt adnak.

Az üzemeltető a (4) bekezdésben meghatározott módszertant alkalmazva megállapíthatja, hogy a földgázhálózatból származó földgáz bizonyos mennyisége biogáz.”

6. A 43. cikk (4) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Ha az üzemeltető által javasolt módszer a füstgázáramból való folyamatos mintavételt foglal magában és a létesítmény hálózatból származó földgázt használ, az üzemeltető levonja a földgázban található biomasszából származó CO₂-t a CO₂ összes mért kibocsátásából. A földgáz biomasszahányadát a 32–35. cikkel összhangban kell meghatározni.”

7. A 48. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés első albekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az inherens CO₂ biomasszahányadának a 39. cikk szerint történő meghatározása során az átadó létesítmény üzemeltetője biztosítja, hogy a választott nyomonkövetési módszer ne becsülje szisztematikusan alá az átadó létesítmény összkibocsátását.”;

b) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) „Az üzemeltetők a létesítményből átadott inherens CO₂ mennyiségét mind az átadó, mind pedig az átvevő létesítményben meghatározhatják. Ebben az esetben az inherens CO₂ és a kapcsolódó biomasszahányad átadott és átvett mennyiségének meg kell egyeznie.”

8. A IV. fejezet címének helyébe a következő szöveg lép: „A LÉGI KÖZLEKEDÉS KIBOCSÁTÁSÁNAK NYOMON KÖVETÉSE”.

9. Az 51. cikkben a (2) bekezdést el kell hagyni.

10. Az 52. cikkben a (2) bekezdést el kell hagyni.

11. Az 53. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (*) 7. cikke szerinti jelentéstétel céljából a légi jármű-üzembentartó meghatározza és tájékoztató jelleggel jelenti azt a CO₂-kibocsátást, amelyet az egyes tüzelőanyagok éves fogyasztásának az előzetes kibocsátási tényezővel való szorzása révén kaptak.

(*) A Bizottság (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. július 18.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet által a légi közlekedésből származó kibocsátásoknak a piaci alapú globális intézkedés végrehajtása céljából való nyomon követése, jelentése és hitelesítése érdekében elfogadott intézkedések tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 250., 2019.9.30., 10. o.);

b) a (6) bekezdés az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A légi jármű-üzembentartók a III. melléklet 1. táblázatában meghatározott alapértelmezett kibocsátási tényezőket használják előzetes kibocsátási tényezőként.”

12. Az 54. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Kevert tüzelőanyagok esetében a légi jármű-üzembentartó a bioüzemanyag hiányát feltételezve alapértelmezett 100 %-os fosszilis hányadot alkalmaz, vagy a (2) vagy (3) bekezdéssel összhangban határozza meg a bioüzemanyag-hányadot. A légi jármű-üzembentartó 100 %-os biomasszahányadú tiszta bioüzemanyagokat is bejelenthet.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A légi jármű-üzembentartó továbbá az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy a bioüzemanyagot az adott járat üzemanyag-felvételét követően azonnal a szóban forgó járhoz rendelték.

Amennyiben egy légi jármű egymást követően több járatot biztosít anélkül, hogy a szóban forgó járatok között üzemanyag-felvételre kerülne sor, a légi jármű-üzembentartó felosztja a bioüzemanyag mennyiségét, és az előzetes kibocsátási tényező alkalmazásával kiszámított kibocsátásokkal arányosan az említett járatokhoz rendeli.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a megvásárolt bioüzemanyag-tételeket nem szállítják fizikailag egy adott légi járműhöz, a légi jármű-üzembentartó nem használ elemzéseket a felhasznált tüzelőanyagok biomasszahányadának meghatározásához.

Amennyiben a bioüzemanyag fizikailag nem rendelhető hozzá a repülőtérre egy adott járhoz, a légi jármű-üzembentartó a bioüzemanyagokat azon járatainak tulajdonítja, amelyek esetében kibocsátási egységeket kell leadni a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdésének megfelelően, mégpedig a szóban forgó repülőtérrel induló említett járatoknak az előzetes kibocsátási tényező felhasználásával kiszámított kibocsátásával arányosan.

A légi jármű-üzembentartó azonos energiatartalmú bioüzemanyagok vásárlási bizonylatai alapján is meghatározhatja a biomasszahányadot, feltéve, hogy a légi jármű-üzembentartó az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy a bioüzemanyagot a jelentési időszakban, a jelentési időszak kezdete előtt 3 hónappal vagy a jelentési időszak vége után 3 hónappal szállították ki az indulási repülőtér tüzelőanyag-adagoló rendszerébe.”;

d) a cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) E cikk (2) és (3) bekezdésének alkalmazásában a légi jármű-üzembentartó az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy:

- a) a bejelentett bioüzemanyag teljes mennyisége nem haladja meg az azon járatokhoz felhasznált üzemanyag teljes mennyiségét, amelyek esetében a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdésének megfelelően kibocsátási egységeket kell leadni, és amelyek arról a repülőtérről indulnak, ahová a bioüzemanyagot kiszállították;
- b) azon járatok tekintetében, amelyek esetében a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdésének megfelelően kibocsátási egységeket kell leadni, a bioüzemanyag mennyisége nem haladja meg a megvásárolt bioüzemanyag össz mennyiségét, amelyből le kell vonni a harmadik feleknek eladott bioüzemanyag-mennyiséget;
- c) a légi járatokhoz hozzárendelt bioüzemanyag repülőtérről összesített biomasszahányada nem haladja meg az elismert nemzetközi szabvány szerint tanúsított, adott bioüzemanyagra vonatkozó maximális keverési határértéket;
- d) nem kerül sor ugyanazon bioüzemanyag-mennyiség kettős elszámolására, különös tekintettel arra, hogy a megvásárolt bioüzemanyagot sem egy korábbi jelentés, sem más felhasználó, sem más rendszer nem tünteti fel felhasználtként.

Az első albekezdés a)–c) pontjának alkalmazásában a repülés után és feltöltés előtt a tartályban maradó üzemanyagot 100 %-ban fosszilis tüzelőanyagként kell tekinteni.

Az ezen bekezdés első albekezdése d) pontjában említett követelményeknek való megfelelés igazolásához a légi jármű-üzembentartó felhasználhatja az (EU) 2018/2001 irányelv 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban létrehozott uniós adatbázisban rögzített adatokat.”;

e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A bioüzemanyag kibocsátási tényezője nulla.

E bekezdés alkalmazásában a 38. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni a bioüzemanyagok légi jármű-üzembentartók általi elégetésére.

Valamennyi kevert tüzelőanyag kibocsátási tényezőjének kiszámításához és bejelentéséhez az előzetes kibocsátási tényezőt meg kell szorozni az adott tüzelőanyag fosszilizhányadával.”

13. A rendelet szövege a következő 54a. cikkel egészül ki:

„54a. cikk

A támogatható légi jármű-üzemanyagokra vonatkozó egyedi rendelkezések

(1) A 2003/87/EK irányelv 3c. cikke (6) bekezdése hatodik albekezdésének alkalmazásában a kereskedelmi légi jármű-üzembentartó létrehoz, dokumentál, végrehajt és fenntart egy olyan írásos eljárást, amellyel nyomon követi a szubszonikus légi járatokban felhasznált támogatható légi jármű-üzemanyag mennyiségét, és a támogatható légi jármű-üzemanyag bejelentett mennyiségét tájékoztató jelleggel külön feltünteti az éves kibocsátási jelentésében.

(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a légi jármű-üzembentartó biztosítja, hogy a támogatható légi jármű-üzemanyag bejelentett mennyisége az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkével összhangban tanúsításra kerüljön. A légi jármű-üzembentartó felhasználhatja az (EU) 2018/2001 irányelv 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban létrehozott uniós adatbázisban rögzített adatokat.

(3) Kevert légi jármű-üzemanyagok esetében a légi jármű-üzembentartó a támogatható légi jármű-üzemanyag hiányát feltételezve alapértelmezett 100 %-os fosszilis hányadot alkalmaz, vagy a (4) vagy (5) bekezdéssel összhangban határozza meg a támogatható hányadot. A légi jármű-üzembentartó 100 %-os támogathatósági arányú tiszta légi jármű-üzemanyagot is bejelenthet.

(4) Amennyiben a támogatható légi jármű-üzemanyagokat fizikailag fosszilis tüzelőanyagokkal keverik, és fizikailag azonosítható tételekben szállítják a légi járműhöz, a légi jármű-üzembentartó a támogatható tartalom becslését a megvásárolt fosszilis tüzelőanyagok és támogatható légi jármű-üzemanyagok anyagmértékére alapozhatja.

Ezen túlmenően a légi jármű-üzembentartó az illetékes hatóság számára hitelt érdemlő módon igazolja, hogy a támogatható légi jármű-üzemanyagot közvetlenül az adott járat megkezdése előtti feltöltést követően a járatához rendelték.

Amennyiben egy légi jármű egymást követően több járatot biztosít anélkül, hogy a szóban forgó járatok között üzemanyag-felvételre kerülne sor, a légi jármű-üzembentartó felosztja a támogatható légi jármű-üzemanyag mennyiségét, és az előzetes kibocsátási tényező alkalmazásával kiszámított kibocsátásokkal arányosan az említett járatokhoz rendeli.

(5) Amennyiben a támogatható légi jármű-üzemanyag fizikailag nem rendelhető hozzá a repülőtérre egy adott járatához, a légi jármű-üzembentartó a bioüzemanyagokat azon járataihoz rendeli hozzá, amelyek esetében kibocsátási egységeket kell leadni a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdésének megfelelően, mégpedig a szóban forgó repülőtérrel induló említett járatoknak az előzetes kibocsátási tényező felhasználásával kiszámított kibocsátásával arányosan.

A légi jármű-üzembentartó azonos energiatartalmú támogatható légi jármű-üzemanyagok vásárlási bizonylatai alapján is meghatározhatja a támogatható hányadot, feltéve, hogy a légi jármű-üzembentartó az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy a támogatható légi jármű-üzemanyagot a jelentési időszakban, a jelentési időszak kezdete előtt 3 hónappal vagy a jelentési időszak vége után 3 hónappal szállították ki az indulási repülőtér tüzelőanyag-adagoló rendszerébe.

(6) E cikk (4) és (5) bekezdésének alkalmazásában a légi jármű-üzembentartó az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy:

- a) a bejelentett támogatható légi jármű-üzemanyag teljes mennyisége nem haladja meg az azon járatokhoz felhasznált üzemanyag teljes mennyiségét, amelyek esetében a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdésének megfelelően kibocsátási egységeket kell leadni, és amelyek arról a repülőtérrel indulnak, ahová a támogatható légi jármű-üzemanyagot kiszállították;
- b) azon járatok tekintetében, amelyek esetében a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdésének megfelelően kibocsátási egységeket kell leadni, a támogatható légi jármű-üzemanyag mennyisége nem haladja meg a megvásárolt támogatható légi jármű-üzemanyag össz mennyiségét, amelyből le kell vonni a harmadik feleknek eladott támogatható légi jármű-üzemanyag mennyiségét;
- c) a légi járatokhoz hozzárendelt támogatható légi jármű-üzemanyag repülőtérpáronként összesített támogatható hányada nem haladja meg az elismert nemzetközi szabvány szerint tanúsított, adott támogatható légi jármű-üzemanyagra vonatkozó maximális keverési határértéket, amennyiben ilyen határérték alkalmazandó;
- d) nem kerül sor ugyanazon támogatható légi jármű-üzemanyag-mennyiség kettős elszámolására, különös tekintettel arra, hogy a megvásárolt támogatható légi jármű-üzemanyagot sem egy korábbi jelentés, sem más felhasználó, sem más rendszer nem tünteti fel felhasználtként.

Az első albekezdés a)–c) pontjának alkalmazásában a repülés után és feltöltés előtt a tartályban maradó üzemanyagot 100 %-ban fosszilis tüzelőanyagnak kell tekinteni.

Adott esetben az ezen bekezdés első albekezdése d) pontjában említett követelményeknek való megfelelés igazolásához a légi jármű-üzembentartó felhasználhatja az (EU) 2018/2001 irányelv 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban létrehozott uniós adatbázisban rögzített adatokat.

(7) Amennyiben a támogatható légi jármű-üzemanyag kibocsátási tényezője nulla, az előzetes kibocsátási tényezőt valamennyi kevert légi jármű-üzemanyag kibocsátási tényezőjének kiszámításához és bejelentéséhez meg kell szorozni az adott tüzelőanyag fosszilis hányadával.”

14. Az 55. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az 53. cikktől eltérve a kis kibocsátók tüzelőanyag-fogyasztásukat a repülőtérpáronkénti távolság alapján az Eurocontrol vagy más, érintett szervezet által alkalmazott eszközökkel is megbecsülhetik, amelyek képesek az összes vonatkozó légi közlekedési információk feldolgozására, és elkerülik a kibocsátás alulbecslését.”

15. Az 57. cikket el kell hagyni.

16. Az 58. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés második albekezdését el kell hagyni;

- b) a (2) bekezdésben a c) és d) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „c) az adatkezelés összes lépése, az elsődleges adatoktól az éves kibocsátásig, amelyeknek tükrözniük kell az adatkezelési tevékenységek sorrendjét és kölcsönhatását, ideértve az alkalmazott képleteket és adatösszesítési lépéseket is;
- d) az egyes adatkezelési tevékenységekhez kapcsolódó releváns adatkezelési lépések, ideértve a kibocsátás megállapításához használt képleteket és adatokat is;”.
17. Az 59. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) Az üzemeltető vagy légi jármű-üzembentartó hatékony ellenőrzési rendszert hoz létre, dokumentál, hajt végre és tart fenn, annak biztosítása érdekében, hogy az adatkezelő rendszerek segítségével elkészített éves kibocsátási jelentés ne tartalmazzon valótlanságokat, és összhangban legyen a nyomkövetési tervvel és e rendelettel.”;
- b) a (4) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „(4) Az üzemeltető vagy légi jármű-üzembentartó például belső felülvizsgálatok végzése és a hitelesítő által az éves kibocsátási jelentések (EU) 2018/2067 végrehajtási rendeletnek megfelelő hitelesítése során tett megállapítások figyelembevétele révén követi nyomon az ellenőrzési rendszer hatékonyságát.”.
18. A 64. cikk (2) bekezdése c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:
- „c) megfelelő korrekciós intézkedéseket hajt végre, például korrigálja a kibocsátási jelentés érintett adatait.”.
19. A 67. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „A dokumentált és archivált nyomkövetési adatok lehetővé teszik az éves kibocsátási jelentéseknek az (EU) 2018/2067 végrehajtási rendelet értelmében történő hitelesítését. Az üzemeltető vagy légi jármű-üzembentartó által bejelentett és az illetékes hatóság által létrehozott elektronikus jelentési és adatkezelési rendszerben lévő adatokat az üzemeltető vagy légi jármű-üzembentartó által megőrzött adatoknak lehet tekinteni, amennyiben azok hozzáférnek ezen adatokhoz.”;
- b) az (2) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „Az üzemeltető vagy légi jármű-üzembentartó kérésre hozzáférhetővé teszi a fenti dokumentumokat az illetékes hatóság számára, valamint a kibocsátási jelentés (EU) 2018/2067 végrehajtási rendeletnek megfelelő hitelesítését végző hitelesítő számára.”.
20. A 68. cikk a következőképpen módosul:
- a) a (2) bekezdést el kell hagyni;
- b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(3) Az éves kibocsátási jelentések tartalmazzák legalább a X. mellékletben felsorolt információkat.”;
- c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:
- „(4) A tagállamok minden év április 30-ig benyújtják a Bizottságnak a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében említett települési hulladék-égető létesítmények hitelesített éves kibocsátási jelentését.
- Amennyiben az illetékes hatóság minden év április 30. után korrigálta a hitelesített kibocsátásokat, a tagállamok erről haladéktalanul értesítik a Bizottságot.”.
21. A 69. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontja a következőképpen módosul:
- „a) A. kategóriájú létesítmények esetében minden ötödik év június 30-ig;
- b) B. kategóriájú létesítmények esetében minden harmadik év június 30-ig;
- c) C. kategóriájú létesítmények esetében minden második év június 30-ig.”.

22. A 72. cikk a következőképpen módosul:
- az (1) bekezdés második albekezdését el kell hagyni;
 - a (3) bekezdést el kell hagyni.
23. A 74. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok előírhatják az üzemeltetők vagy légi jármű-üzembentartók számára, hogy elektronikus formanyomtatványokat vagy különleges fájlformátumokat használjanak a nyomkövetési tervek benyújtásához vagy módosításához, valamint az éves kibocsátási jelentések, a hitelesítői jelentések és a javítást tartalmazó jelentések benyújtásához.”

24. A rendelet a következő VIIa. és VIIb. fejezettel egészül ki:

„VIIa. FEJEZET

A SZABÁLYOZOTT JOGALANYOK KIBOCSÁTÁSÁNAK NYOMON KÖVETÉSE

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

75a. cikk

Általános elvek

E rendelet 4., 5., 6., 7., 8., 9. és 10. cikke alkalmazandó a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó kibocsátásokra, szabályozott jogalanyokra és kibocsátási egységekre. E célból:

- az üzemeltetőkre és légi jármű-üzembentartókra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a szabályozott jogalanyokra vonatkozna;
- a folyamatokból származó kibocsátásokra történő hivatkozások nem alkalmazandók;
- a forrásanyagokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a tüzelőanyag-áramokra vonatkozna;
- a kibocsátási forrásokra történő hivatkozások nem alkalmazandók;
- a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységekre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a szóban forgó irányelv III. mellékletében említett tevékenységre vonatkozna;
- a 2003/87/EK irányelv 24. cikkére történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az az említett irányelv 30j. cikkére vonatkozna;
- a tevékenységre vonatkozó adatokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségre vonatkozna;
- a számítási tényezőkre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a számítási tényezőkre és az alkalmazási körre vonatkozó tényezőre vonatkozna.

75b. cikk

Nyomkövetési tervek

(1) A 11. cikk, a 12. cikk (2) bekezdése, a 13. és 14. cikke a 15. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a 16. cikk alkalmazandó. E célból:

- az üzemeltetőkre vagy légi jármű-üzembentartókra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a szabályozott jogalanyokra vonatkozna;
- a légi közlekedési tevékenységre való bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a szabályozott jogalany tevékenységére vonatkozna.

(2) Legkésőbb négy hónappal azelőtt, hogy a szabályozott jogalany a 2003/87/EK irányelv III. mellékletének hatálya alá eső tevékenységbe kezd, jóváhagyás céljából benyújtja a nyomkövetési tervét az illetékes hatóságnak, kivéve, ha az illetékes hatóság eltérő benyújtási határidőt szab meg.

A nyomonkövetési terv egy konkrét szabályozott jogalany nyomonkövetési módszereinek részletes, teljes és átlátható dokumentációjából áll, és tartalmazza legalább az I. mellékletben meghatározott elemeket.

A szabályozott jogalany a nyomonkövetési tervvel együtt benyújtja kockázatértékelési eredményeit is, amelyek igazolják, hogy a javasolt ellenőrzési tevékenységek és az ellenőrzési tevékenységek eljárásai arányosak a megállapított eredendő kockázatokkal és ellenőrzési kockázatokkal.

(3) A 15. cikkel összhangban a szabályozott jogalany nyomonkövetési tervének jelentős módosításai közé tartoznak a következők:

- a) a szabályozott jogalany kategóriájának megváltozása, amennyiben e változás a nyomonkövetési módszer megváltoztatását teszi szükségessé vagy az alkalmazandó lényegességi szint megváltozását vonja maga után az (EU) 2018/2067 végrehajtási rendelet 23. cikke alapján;
- b) a 75n. cikktől eltérve az arra vonatkozó módosítások, hogy a szabályozott jogalany »kis kibocsátású szabályozott jogalany« minősül-e;
- c) az alkalmazott meghatározási szint megváltozása;
- d) új tüzelőanyag-áramok bevezetése;
- e) a tüzelőanyag-áramok besorolásának módosítása a jelentős és a csekély jelentőségű tüzelőanyag-áramok között, amennyiben e változás a nyomonkövetési módszer megváltoztatását teszi szükségessé;
- f) a számítási tényező alapértelmezett értékének módosítása, amennyiben az értéket a nyomonkövetési tervben meg kell határozni;
- g) az alkalmazási körre vonatkozó tényező alapértelmezett értékének megváltozása;
- h) a mintavételhez, az elemzéshez vagy a kalibráláshoz kapcsolódó új módszerek bevezetése vagy azokat érintő változások, amennyiben azok közvetlenül befolyásolják a kibocsátási adatok pontosságát.

75c. cikk

Műszaki megvalósíthatóság

Ha a szabályozott jogalany azt állítja, hogy egy adott nyomonkövetési módszer alkalmazása műszakilag nem megvalósítható, az illetékes hatóság értékeli a műszaki megvalósíthatóságot, figyelembe véve a szabályozott jogalany indokolását. Az indokolást arra kell alapozni, hogy a szabályozott jogalany rendelkezik a javasolt rendszer e rendeletben előírt időn belül történő megvalósításához szükséges műszaki erőforrásokkal. Az említett műszaki erőforrások közé tartozik az előírt technikák és technológia rendelkezésre állása.

A 2024-es évre vonatkozó múltbeli kibocsátásoknak a 2003/87/EK irányelv 30f. cikkének (4) bekezdésével összhangban történő nyomon követése és jelentése tekintetében a tagállamok mentesíthetik a szabályozott jogalanyokat annak megindoklása alól, hogy egy adott nyomonkövetési módszer műszakilag nem megvalósítható.

75d. cikk

Észszerűtlen költségek

(1) Ha egy szabályozott jogalany azt állítja, hogy egy konkrét nyomonkövetési módszer alkalmazása észszerűtlen költségekkel járna, az illetékes hatóság a szabályozott jogalany indokolásának figyelembevételével értékeli, hogy a költségek észszerűtlenek-e.

Az illetékes hatóság akkor tekinti a költségeket észszerűtlennek, ha a becsült költségek meghaladják a hasznot. E célból a hasznot úgy kell kiszámítani, hogy egy javulási tényezőt meg kell szorozni a kibocsátási egységek egységenkénti 60 EUR-s referenciaárával. A költségek között figyelembe kell venni a berendezések gazdasági élettartamán alapuló értékcsökkenési időszakot.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a szabályozott jogalanyak figyelembe kell vennie a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-áramok fogyasztóinál, többek között a végső fogyasztóknál alkalmazott egyedi nyomonkövetési módszertan alkalmazása során felmerülő költségeket. Ezen albekezdés alkalmazásában a szabályozott jogalany konzervatív költségbecslést alkalmazhat.

A 2024-es évre vonatkozó múltbeli kibocsátásoknak a 2003/87/EK irányelv 30f. cikkének (4) bekezdésével összhangban történő nyomon követése és jelentése tekintetében a tagállamok mentesíthetik a szabályozott jogalanyokat annak megindoklása alól, hogy egy adott nyomonkövetési módszer észszerűtlen költségekkel jár.

(3) Annak értékelése során, hogy a költségek észszerűtlenek-e a szabályozott jogalany által szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiség meghatározási szintjeinek megválasztása szempontjából, az illetékes hatóság az (1) bekezdésben említett javulási tényezőként a jelenlegi bizonytalanság és azon meghatározási szint bizonytalansági küszöbértéke közötti különbséget használja, amely a javítás és az adott tüzelőanyag-áram legutóbbi három évre vonatkozó évi átlagos kibocsátásának szorzata lenne.

Amennyiben nem állnak rendelkezésre ilyen adatok az adott tüzelőanyag-áram legutóbbi három évre vonatkozó évi átlagos kibocsátásáról, a szabályozott jogalany az évi átlagos kibocsátás konzervatív becslését alkalmazza, a biomasszából származó CO₂ -kibocsátásával. A nemzeti jogszabályban előírt metrológiai ellenőrzés alá eső mérőműszerek esetében a jelenlegi bizonytalanságot helyettesítheti a vonatkozó nemzeti jogszabályok által megengedett legnagyobb hiba.

E bekezdés alkalmazásában a 38. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni, feltéve, hogy a szabályozott jogalany rendelkezésére áll az égetésre használt bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumaira vonatkozó információ.

(4) Annak értékelése során, hogy a költségek észszerűtlenek-e a szabályozott jogalany alkalmazási körének meghatározása során alkalmazott meghatározási szintek megválasztása és a bejelentett kibocsátás minőségét javító, de a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyiségére vonatkozó adatok pontosságára közvetlen hatással nem bíró intézkedések szempontjából, az illetékes hatóság javulási tényezőként az adott tüzelőanyag-áram legutóbbi három jelentési időszakra vonatkozó évi átlagos kibocsátásának 1 %-át használja. A bejelentett kibocsátás minőségét javító, de a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyiségére vonatkozó adatok pontosságára közvetlen hatással nem bíró intézkedések a következőket foglalhatják magukban:

- a) átváltás az alapértelmezett értékekről a számítási tényezők meghatározása érdekében végzett elemzésekre;
- b) az egy tüzelőanyag-áramra jutó elemzések számának növelése;
- c) amennyiben a konkrét mérési feladat nem esik a nemzeti jogszabályban előírt metrológiai ellenőrzés alá, a mérőműszerek helyettesítése a tagállam hasonló alkalmazásaira vonatkozó jogszabályban előírt metrológiai ellenőrzés vonatkozó követelményeinek megfelelő eszközökkel, vagy a 2014/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) vagy a 2014/32/EU irányelv alapján elfogadott nemzeti szabályoknak megfelelő mérőműszerekkel;
- d) a mérőműszerek kalibrálási és karbantartási időközeinek rövidítése;
- e) az adatkezelési és ellenőrzési tevékenységeknek az eredendő és ellenőrzési kockázatot jelentősen csökkentő javulása;
- f) az alkalmazási körre vonatkozó tényező pontosabb meghatározására való váltás a szabályozott jogalanyok részéről.

(5) A szabályozott jogalanyok nyomonkövetési módszereinek javításához kapcsolódó intézkedések nem minősülnek észszerűtlen költséget okozó intézkedésnek, ha nem haladják meg a jelentési időszakonként összesített 4 000 EUR-s összeget. Kis kibocsátású szabályozott jogalanyok esetében ez a küszöbérték jelentési időszakonként 1 000 EUR.

75e. cikk

A szabályozott jogalanyok és a tüzelőanyag-áramok kategorizálása

(1) A kibocsátás nyomon követése és a kapcsolódó számítási tényezők meghatározási szintjeire vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása érdekében minden szabályozott jogalany meghatározza a saját kategóriáját a (2) bekezdésnek megfelelően, és adott esetben az összes tüzelőanyag-áram kategóriáját a (3) bekezdés értelmében.

- (2) A szabályozott jogalany a következő kategóriák egyikébe sorolja be magát:
- a) A. kategóriájú létesítmény, amennyiben a 2027 és 2030 közötti időszak átlagos éves hitelesített kibocsátása a jelentési időszakot megelőző két évben a biomasszából származó CO₂ nélkül legfeljebb 50 000 tonna CO_{2(e)};
 - b) B. kategóriájú létesítmény, amennyiben a 2027 és 2030 közötti időszak átlagos éves hitelesített kibocsátása a jelentési időszakot megelőző két évben a biomasszából származó CO₂ nélkül több mint 50 000 tonna CO_{2(e)}.

2031-től kezdődően az első albekezdés a) és b) pontjában említett A. és B. kategóriájú jogalanyokat a jelenlegi kereskedési időszakot közvetlenül megelőző kereskedési időszak átlagos hitelesített éves kibocsátásai alapján kell meghatározni.

A 14. cikk (2) bekezdésétől eltérve az illetékes hatóság lehetővé teheti, hogy a szabályozott jogalany ne kelljen módosítani a nyomonkövetési tervet, ha a hitelesített kibocsátások alapján ugyan meghaladja a szabályozott jogalanyok osztályozására vonatkozóan az első albekezdésben megadott küszöbértéket, de a szabályozott jogalany az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolni tudja, hogy az előző öt jelentési időszak során nem haladták meg az említett küszöbértéket, és a következő jelentési időszakokban sem fogják újra meghaladni azt.

- (3) A szabályozott jogalany valamennyi tüzelőanyag-áramot a következő kategóriák egyikébe sorolja be:
- a) csekély jelentőségű tüzelőanyag-áramok, amennyiben a szabályozott jogalany által kiválasztott tüzelőanyag-áramok évente együttesen 1 000 tonnánál kevesebb fosszilis eredetű CO₂-nek felelnek meg;
 - b) jelentős tüzelőanyag-áramok, amennyiben a tüzelőanyag-áramok nem esnek az a) pontban említett kategóriába.

A 14. cikk (2) bekezdésétől eltérve az illetékes hatóság lehetővé teheti, hogy a szabályozott jogalany ne kelljen módosítani a nyomonkövetési tervet, ha a hitelesített kibocsátások alapján ugyan meghaladja a tüzelőanyag-áramok csekély jelentőségű tüzelőanyag-áramként történő besorolására vonatkozóan az első albekezdésben megadott küszöbértéket, de a szabályozott jogalany az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolni tudja, hogy az előző öt jelentési időszak során nem haladták meg az említett küszöbértéket, és a következő jelentési időszakokban sem fogják újra meghaladni azt.

(4) Amennyiben a szabályozott jogalany (2) bekezdésben említett kategóriájának meghatározásához használt átlagos éves hitelesített kibocsátás nem áll rendelkezésre, vagy már nem reprezentatív a (2) bekezdés alkalmazásában, a szabályozott jogalany az éves átlagos kibocsátásra vonatkozó konzervatív becslést alkalmaz a szabályozott jogalany kategóriájának meghatározásához, a biomasszából származó CO₂ elvonásával.

- (5) E cikk alkalmazásában a 38. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni.

75f. cikk

Nyomonkövetési módszer

Valamennyi szabályozott jogalany úgy határozza meg a 2003/87/EK irányelv III. mellékletében említett tevékenységekből származó éves CO₂-kibocsátást, hogy minden egyes tüzelőanyag-áram esetében megszorozza a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyiségét a megfelelő mértékegység-átváltási tényezővel, a megfelelő alkalmazási körre vonatkozó tényezővel és a megfelelő kibocsátási tényezővel.

A kibocsátási tényezőt tonna CO₂/terajoule-ban (t CO₂/TJ) kell kifejezni, a mértékegység-átváltási tényező használatának megfelelően.

Az illetékes hatóság engedélyezheti a t CO₂/t-ben vagy t CO₂/Nm³-ben kifejezett tüzelőanyag-kibocsátási tényező használatát. Ilyen esetekben a szabályozott jogalany a kibocsátás meghatározása érdekében a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag tonnában vagy normál köbméterben kifejezett mennyiségét a megfelelő alkalmazási körre vonatkozó tényezővel és a megfelelő kibocsátási tényezővel szorozza meg.

75 g. cikk

A nyomkövetési módszerek ideiglenes módosításai

(1) Amennyiben műszaki okok miatt az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomkövetési terv alkalmazása ideiglenesen nem megvalósítható, az érintett szabályozott jogalany az elérhető legmagasabb meghatározási szintet alkalmazza, vagy amennyiben a meghatározási szint alkalmazása nem lehetséges, meghatározási szint nélküli konzervatív megközelítést alkalmaz – az alkalmazási körre vonatkozó tényező kivételével – mindaddig, amíg a nyomkövetési tervben jóváhagyott meghatározási szint alkalmazásának feltételei helyre nem állnak.

A szabályozott jogalany minden szükséges intézkedést megtesz az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomkövetési terv alkalmazásának mihamarabbi folytatása érdekében.

(2) Az érintett szabályozott jogalany haladéktalanul értesíti az illetékes hatóságot a nyomkövetési módszer (1) bekezdésben említett ideiglenes módosításáról, különös tekintettel az alábbiakra:

- a) az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomkövetési tervtől való eltérés okai;
- b) azon ideiglenes nyomkövetési módszer részletei, amelyet a szabályozott jogalany addig használ a kibocsátás meghatározására, amíg az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomkövetési alkalmazásának feltételei helyre nem állnak;
- c) azon intézkedések, amelyeket a szabályozott jogalany hoz az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomkövetési terv alkalmazási feltételeinek helyreállítása érdekében;
- d) az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomkövetési terv újbóli alkalmazásának várható időpontja.

2. SZAKASZ

Számításon alapuló módszer

1. alszakasz

Általános rendelkezések

75h. cikk

A szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségre és a számítási tényezőkre alkalmazandó meghatározási szintek

(1) A jelentős tüzelőanyag-áramokra vonatkozó meghatározási szintek megállapítása során a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiség és minden egyes számítási tényező meghatározásához valamennyi szabályozott jogalany a következőket alkalmazza:

- a) legalább az V. mellékletben felsorolt meghatározási szintek A. kategóriájú jogalany esetében, vagy ha számítási tényezőt írtak elő olyan tüzelőanyag-áramra, amely kereskedelemben forgalmazott szabványos tüzelőanyag;
- b) az a) pontban említettek kivüli esetekben a IIa. mellékletben meghatározott legmagasabb meghatározási szint.

A jelentős tüzelőanyag-áramok szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyisége és számítási tényezői esetében azonban a szabályozott jogalany az első albekezdésben előírtnál legfeljebb két szinttel alacsonyabb – de az 1. meghatározási szintnél nem alacsonyabb – szintet is alkalmazhat, amennyiben az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy az első albekezdéssel összhangban előírt meghatározási szint vagy adott esetben a következő legmagasabb meghatározási szint elérése műszakilag nem megvalósítható, vagy észszerűtlen költségekkel jár.

(2) A csekély jelentőségű tüzelőanyag-áramok esetében a szabályozott jogalany a meghatározási szintek alkalmazása helyett konzervatív becslések segítségével is meghatározhatja a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiséget és az egyes számítási tényezőket, kivéve, ha a megadott meghatározási szint további erőfeszítés nélkül elérhető.

Az első albekezdésben említett tüzelőanyag-áramok esetében a szabályozott jogalany számlák vagy vásárlási bizonylatok alapján is meghatározhatja a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiséget, kivéve, ha a megadott meghatározási szint további erőfeszítés nélkül elérhető.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság engedélyezte a t CO₂/t-ben vagy t CO₂/Nm³-ben kifejezett tüzelőanyag-kibocsátási tényezők használatát, a mértékegység-átváltási tényező a meghatározási szintek alkalmazása helyett konzervatív becslések segítségével is nyomon követhető, kivéve, ha a megadott meghatározási szint további erőfeszítés nélkül elérhető.

75i. cikk

Az alkalmazási körre vonatkozó tényező meghatározási szintjei

(1) A tüzelőanyag-áramokra vonatkozó releváns meghatározási szintek megállapítása során az alkalmazási körre vonatkozó tényező megállapításához valamennyi szabályozott jogalanyban a IIa. mellékletben meghatározott legmagasabb meghatározási szintet kell alkalmaznia.

A szabályozott jogalany azonban alkalmazhat az első albekezdésben előírtnál egy szinttel alacsonyabb első meghatározási szintet, ha az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy az első albekezdéssel összhangban előírt meghatározási szint elérése műszakilag nem megvalósítható, észszzerűtlen költségekkel jár, vagy a 75 l. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában felsorolt módszerek nem állnak rendelkezésre.

Ha a második albekezdés nem alkalmazandó, a szabályozott jogalany az első albekezdésben előírt két szinttel alacsonyabb – de az 1. meghatározási szintnél nem alacsonyabb – szintet is alkalmazhat, ha az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy az első albekezdéssel összhangban előírt meghatározási szint elérése műszakilag nem megvalósítható, észszzerűtlen költségekkel jár, vagy egyszerűsített bizonyítalmassági értékelés alapján az alacsonyabb meghatározási szintekben megadott módszerekkel pontosabban megállapítható, hogy a tüzelőanyagot a 2003/87/EK irányelv III. mellékletének hatálya alá tartozó ágazatokban használják-e égetésre.

Amennyiben a szabályozott jogalany egy tüzelőanyag-áram esetében a 75 l. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében felsorolt módszerek közül egynél többet alkalmaz, igazolnia kell, hogy az e bekezdésben foglalt feltételek csak a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségnek azon része tekintetében teljesülnek, amelynek tekintetében az alacsonyabb meghatározási szint módszerének alkalmazását kéri.

(2) A csekély jelentőségű tüzelőanyag-áramok esetében a szabályozott jogalanyban nem kell bizonyítania, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek, kivéve, ha egy meghatározott meghatározási szint további erőfeszítés nélkül elérhető.

2. alszakasz

Kibocsátott tüzelőanyag-mennyiségek

75j. cikk

A szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiség meghatározása

(1) A szabályozott jogalany a következő módok valamelyikén határozza meg a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiséget egy tüzelőanyag-árammal kapcsolatban:

- a) amennyiben az érintett szabályozott jogalanyok és tüzelőanyag-áramok megfelelnek a 2003/96/EK és az (EU) 2020/262 tanácsi irányelvet átültető nemzeti jogszabályok szerinti jelentéstételi kötelezettséggel rendelkező jogalanyoknak és az említett jogszabályok hatálya alá tartozó energiatermékeknek, az említett jogszabályok alkalmazásában alkalmazott mérési módszerek alapján, amennyiben ezek nemzeti jogszabályokban előírt metrológiai ellenőrzésen alapulnak;
- b) a mennyiségek összesítése alapján, azon a ponton mérve, ahol a tüzelőanyag-áramokat szabad forgalomba bocsátják;
- c) a tüzelőanyag-áramok szabad forgalomba bocsátásának helyén végzett folyamatos mérés alapján.

Az illetékes hatóságok azonban előírhatják a szabályozott jogalanyok számára, hogy adott esetben kizárólag az első albekezdés a) pontjában említett módszert alkalmazzák.

(2) Ha a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségnek egy teljes naptári évre való meghatározása műszakilag nem megvalósítható vagy észszzerűtlen költségekkel járna, a szabályozott jogalany az illetékes hatóság jóváhagyása függvényében kiválaszthatja a következő legmegfelelőbb napot a nyomonkövetési év és a következő év elválasztására, és azt ennek megfelelően igazítja az előírt naptári évhez. Az egy vagy több tüzelőanyag-áramnál jelentkező eltéréseket dokumentálni kell a nyomonkövetési tervben, egyértelműen rögzíteni kell őket, alapul kell őket venni a naptári évre vonatkozó reprezentatív érték meghatározásához, valamint következetesen figyelembe kell őket venni a következő év vonatkozásában. A Bizottság releváns iránymutatásokat nyújthat.

A szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségnek e cikk (1) bekezdésének b) és c) pontja szerinti meghatározásakor a 28. és a 29. cikket kell alkalmazni, a 28. cikk (2) bekezdése második albekezdésének második mondata és harmadik albekezdése kivételével. E célból az üzemeltetőkre vagy a létesítményekre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a szabályozott jogalanyokra vonatkozna.

A szabályozott jogalany leegyszerűsítheti a bizonytalansági értékelést, azt feltételezve, hogy a működtetett mérőműszer esetében meghatározott legnagyobb megengedhető hiba a teljes jelentési időszakra vonatkozó, a IIa. mellékletben szereplő meghatározási szintekben előírt bizonytalanságnak tekinthető.

(3) A 75h. cikktől eltérve, amennyiben az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett módszert alkalmazzák, a szabályozott jogalany meghatározási szintek alkalmazása nélkül is megállapíthatja a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiséget. Az illetékes hatóságok 2026. június 30-ig jelentést tesznek a Bizottságnak a szóban forgó pontban említett módszer gyakorlati alkalmazásáról és bizonytalansági szintjéről.

3. alszakasz

Számítási tényezők

75k. cikk

A számítási tényezők meghatározása

- (1) A 30. cikket, a 31. cikk (1), (2) és (3) bekezdését, valamint a 32., 33., 34. és 35. cikket kell alkalmazni. E célból:
- a) az üzemeltetőkre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a szabályozott jogalanyokra vonatkozna;
 - b) a tevékenységre vonatkozó adatokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségre vonatkozna;
 - c) a tüzelőanyagokra vagy anyagokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének a) pontjában meghatározott üzemanyagokra vagy tüzelőanyagokra vonatkozna;
 - d) a II. mellékletre való bármely hivatkozást a IIa. mellékletre való hivatkozásként kell értelmezni;
- (2) Az illetékes hatóság előírhatja a szabályozott jogalany számára, hogy a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyagok vagy tüzelőanyagok mértékegység-átváltási tényezőjét és kibocsátási tényezőjét a kereskedelemben forgalmazott szabványos tüzelőanyagok esetében előírtakkal azonos meghatározási szintek alkalmazásával állapítsa meg, feltéve, hogy nemzeti vagy regionális szinten az alábbi paraméterek bármelyike 95 %-os megbízhatósági intervallumon belül teljesül:
- a) a fűtőérték nem éri el a 2 %-ot;
 - b) a kibocsátási tényező nem éri el a 2 %-ot, a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyiségét energiatartalomban kifejezve.

Ezen eltérés alkalmazása előtt az illetékes hatóság jóváhagyás céljából benyújtja a Bizottsághoz azon módszerek és adatforrások összefoglalását, amelyekkel megállapították, hogy az elmúlt három évben teljesült-e az említett feltételek valamelyike, valamint amelyekkel biztosították, hogy a felhasznált értékek összhangban legyenek az üzemeltetők által a megfelelő nemzeti vagy regionális szinten használt átlagértékekkel. Az illetékes hatóság összegyűjtheti vagy bekérheti az említett bizonyítékokat. Az illetékes hatóság legalább háromévente felülvizsgálja a használt értékeket, és értesíti a Bizottságot minden jelentős változásról, figyelembe véve az üzemeltetők által a megfelelő nemzeti vagy regionális szinten használt értékek átlagát.

A Bizottság az üzemanyag-piac és az európai szabványosítási folyamatok fejleményeitől függően rendszeresen felülvizsgálhatja, hogy e rendelkezés és az e bekezdésben meghatározott feltételek továbbra is relevánsak-e.

75l. cikk

Az alkalmazási körre vonatkozó tényező meghatározása

(1) Amennyiben egy tüzelőanyag-áramhoz tartozó szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiséget kizárólag a 2003/87/EK irányelv III. mellékletének hatálya alá tartozó ágazatokban történő égetésre használják fel, az alkalmazási körre vonatkozó tényezőhöz az 1-es értéket kell megadni.

Amennyiben egy tüzelőanyag-áramhoz tartozó szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiséget kizárólag a 2003/87/EK irányelv II. és III. fejezetének hatálya alá tartozó ágazatokban történő égetésre használják fel – az említett irányelv 27a. cikke alapján kizárt létesítmények kivételével –, az alkalmazási körre vonatkozó tényezőt nullában kell megállapítani, feltéve, hogy a szabályozott jogalany igazolja, hogy nem került sor a 2003/87/EK irányelv 30f. cikkének (5) bekezdésében említett kettős elszámolásra.

A szabályozott jogalany minden egyes tüzelőanyag-áram tekintetében meghatározza az alkalmazási körre vonatkozó tényezőt: vagy a (2) bekezdésben említett módszerek alkalmazásával, vagy a (3) bekezdés szerinti alapértelmezett érték alkalmazásával, az alkalmazandó meghatározási szinttől függően.

(2) A szabályozott jogalany az alkalmazási körre vonatkozó tényezőt a következő módszerek közül egy vagy több alapján határozza meg, az e rendelet IIa. melléklete szerint alkalmazandó meghatározási szint követelményeivel összhangban:

- a) a tüzelőanyag-áramok fizikai megkülönböztetésén alapuló módszerek, beleértve a földrajzi régió megkülönböztetésén vagy a külön mérőműszerek használatán alapuló módszereket;
- b) a tüzelőanyagok kémiai tulajdonságain alapuló módszerek, amelyek alkalmazásával a szabályozott jogalanyok igazolni tudják, hogy az adott tüzelőanyag jogi, műszaki vagy gazdasági okokból kizárólag a meghatározott ágazatokban használható égetésre;
- c) adóügyi jelölőanyag használata a 95/60/EK tanácsi irányelvvel (**) összhangban;
- d) a 68. cikk (1) bekezdésében említett hitelesített éves kibocsátási jelentés használata;
- e) a szerződéses megállapodások és számlák nyomon követhető lánc (»felügyeleti lánc«), amely a teljes ellátási láncot lefedi a szabályozott jogalanytól a fogyasztókig, beleértve a végső fogyasztókat is;
- f) a tüzelőanyagok nemzeti jelölése vagy (színezékekkel történő) színezése, a nemzeti jogszabályok alapján;
- g) olyan közvetett módszerek, amelyek lehetővé teszik a tüzelőanyagok végfelhasználásának pontos megkülönböztetését a szabad forgalomba bocsátásuk időpontjában, mint például az ágazatspecifikus fogyasztási profilok, a fogyasztók tüzelőanyag-fogyasztási szintjére jellemző kapacitási tartományok, továbbá a nyomásszintek, például a gáz-halmazállapotú tüzelőanyagok esetében, feltéve, hogy a szóban forgó módszer használatát az illetékes hatóság jóváhagyja. A Bizottság iránymutatásokat nyújthat az alkalmazható közvetett módszerekre vonatkozóan.

(3) Amennyiben az előírt meghatározási szintek tekintetében a (2) bekezdésben felsorolt módszerek alkalmazása műszakilag nem megvalósítható vagy észszerűtlen költségekkel járna, a szabályozott jogalany az 1-es alapértelmezett értéket is alkalmazhatja.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve a szabályozott jogalany 1-nél alacsonyabb alapértelmezett értéket is alkalmazhat, feltéve, hogy:

- a) a kibocsátások 2024–2026-os jelentési években történő jelentése céljából a szabályozott jogalany az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy az 1-nél alacsonyabb alapértelmezett értékek alkalmazása a kibocsátások pontosabb meghatározásához vezet, vagy
- b) a 2027. január 1-jével kezdődő jelentési években a szabályozott jogalany a kibocsátások jelentése céljából az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy az 1-nél alacsonyabb alapértelmezett értékek alkalmazása a kibocsátások pontosabb meghatározásához vezet, és hogy az alábbi feltételek közül legalább egy teljesül:
 - i. a tüzelőanyag-áram csekély jelentőségű tüzelőanyag-áramnak számít;
 - ii. a tüzelőanyag-áram alapértelmezett értéke a 2003/87/EK irányelv III. mellékletének hatálya alá tartozó ágazatokban felhasznált tüzelőanyagok esetében legalább 0,95, az említett melléklet hatálya alá nem tartozó ágazatokban pedig nem magasabb 0,05-nél.

(5) Amennyiben a szabályozott jogalany egy tüzelőanyag-áram esetében a (2), (3) és (4) bekezdésben felsorolt módszerek közül egynél több módszert alkalmaz, az alkalmazási körre vonatkozó tényezőt az egyes módszerek alkalmazásából eredő különböző alkalmazási körre vonatkozó tényezők súlyozott átlagaként kell meghatározni. A szabályozott jogalany minden egyes alkalmazott módszer esetében benyújtja az információkat a módszer típusáról, a kapcsolódó alkalmazási körre vonatkozó tényezőről, a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségről és az üvegházhatású gázok nemzeti kibocsátásának jelentési rendszereire vonatkozó, az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezményének megfelelő szervei által jóváhagyott egységes jelentéstételi formátum (közös jelentéstételi formanyomtatvány) szerinti kódokról (CRF-kód), az elérhető szintű részletességgel.

(6) E cikk (1) bekezdésétől és a 75i. cikktől eltérve a tagállamok előírhatják a szabályozott jogalanyok számára, hogy egy bizonyos tüzelőanyag-típusra vagy a területükön belül egy bizonyos régióra vonatkozóan az e cikk (2) bekezdésében említett konkrét módszert vagy alapértelmezett értéket alkalmazzanak. Az alapértelmezett értékek nemzeti szintű alkalmazásához a Bizottság jóváhagyása szükséges.

Az alapértelmezett érték első albekezdés szerinti jóváhagyása során a Bizottság mérlegeli, hogy a módszertanok tagállamok közötti összehangolásának szintje megfelelő-e, továbbá a pontosság, az adminisztratív hatékonyság és a fogyasztókra áthárított költségek hatásai közötti egyensúlyt, valamint a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezete szerinti kötelezettségek elmulasztásának lehetséges kockázatát.

Az e bekezdés alapján alkalmazott, nemzeti tüzelőanyag-áramra vonatkozó alapértelmezett érték nem lehet alacsonyabb 0,95-nél a 2003/87/EK irányelv III. mellékletének hatálya alá tartozó ágazatokban felhasznált tüzelőanyagok esetében, illetve 0,05-nél nagyobb az említett melléklet hatálya alá nem tartozó ágazatokban felhasznált tüzelőanyagok esetében.

(7) A szabályozott jogalanyok meg kell határozni a nyomkövetési tervben az alkalmazott módszereket vagy alapértelmezett értékeket.

4. alszakasz

A biomassza kezelése

75 m. cikk

Biomasszából előállított tüzelőanyag-áramok szabad forgalomba bocsátása

(1) A 38. cikket és a (2) és (2a) bekezdés kivételével a 39. cikket kell alkalmazni. E célból:

- a) az üzemeltetőkre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a szabályozott jogalanyokra vonatkozna;
- b) a tevékenységre vonatkozó adatokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségre vonatkozna;
- c) a forrásanyagokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a tüzelőanyag-áramokra vonatkozna;
- d) a II. mellékletre való bármely hivatkozást a IIa. mellékletre való hivatkozásként kell értelmezni;
- e) a 39. cikk (2) bekezdésére történő bármely hivatkozást e cikk (3) bekezdésére való hivatkozásként kell értelmezni.

(2) Amennyiben a 38. cikk (5) bekezdése alkalmazandó, figyelembe kell venni az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikke (1) bekezdésének negyedik albekezdése szerinti, a küszöbértékektől való eltéréseket, feltéve, hogy a szabályozott jogalany az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően be tudja mutatni a vonatkozó bizonyítékokat. A Bizottság iránymutatást adhat arra vonatkozóan, hogy miként kell tovább alkalmazni a küszöbértékektől való említett eltéréseket.

(3) Amennyiben – az előírt meghatározási szintre is figyelemmel – a szabályozott jogalanyok elemzéseket kell végeznie a biomasszahányad meghatározására, ezt a vonatkozó szabvány és az abban foglalt analitikai módszerek alapján teszi, feltéve, hogy az illetékes hatóság jóváhagyja a szóban forgó szabvány és analitikai módszerek használatát.

Amennyiben – az előírt meghatározási szintre is figyelemmel – a szabályozott jogalanyok elemzéseket kell végeznie a biomasszahányad meghatározására, de az első albekezdés alkalmazása műszakilag nem megvalósítható, vagy észszerűtlen költségekkel járna, a szabályozott jogalany a biomasszahányad meghatározása céljából alternatív becslési módszert nyújt be jóváhagyásra az illetékes hatósághoz.

3. SZAKASZ

Egyéb rendelkezések

75n. cikk

Kis kibocsátású szabályozott jogalanyok

(1) Az illetékes hatóság egy szabályozott jogalanyt kis kibocsátásúnak minősíthet, ha az alábbi feltételek közül legalább egy teljesül:

- a) a 2027 és 2030 közötti időszak átlagos éves hitelesített kibocsátása a jelentési időszakot megelőző két évben – a biomasszából származó CO₂ nélkül – évi 1 000 tonna CO₂-nál kevesebb;
- b) 2031-től kezdve az adott szabályozott jogalany a jelenlegi kereskedési időszakot közvetlenül megelőző kereskedési időszakban bejelentett éves átlagos kibocsátása – a biomasszából származó CO₂ nélkül – évi 1 000 tonna CO₂-nél kevesebb;
- c) amennyiben az a) pontban említett átlagos éves kibocsátás nem áll rendelkezésre vagy már nem reprezentatív az a) pont alkalmazásában, de az adott szabályozott jogalany következő öt évre vonatkozó éves kibocsátása – a biomasszából származó CO₂ kivételével – konzervatív becslési módszer alapján évi 1 000 tonna CO_{2(e)}-nél kevesebb lesz.

E bekezdés alkalmazásában a 38. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni.

(2) A kis kibocsátású szabályozott jogalany nem köteles benyújtani a 12. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett igazoló dokumentumokat.

(3) A 75j. cikktől eltérve a kis kibocsátású szabályozott jogalany a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyiségét meghatározhatja a rendelkezésre álló és dokumentált beszerzési nyilvántartások és becsült készletváltozások alapján.

(4) A 75h. cikktől eltérve a kis kibocsátású szabályozott jogalany a minimumként megállapított 1. meghatározási szintet alkalmazhatja a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségnek és a számítási tényezőknek az összes tüzelőanyag-áramra vonatkozó meghatározása céljából, kivéve, ha nagyobb pontosság érhető el a szabályozott jogalany által tett további erőfeszítések nélkül.

(5) A számítási tényezők elemzések alapján történő, a 32. cikknek megfelelő meghatározása érdekében a kis kibocsátású szabályozott jogalany bármely olyan laboratóriumot alkalmazhat, amely műszakilag alkalmas és képes arra, hogy műszakilag hiteles eredményeket állítson elő a vonatkozó analitikai eljárások használatával, és igazolja a 34. cikk (3) bekezdésében említett minőségbiztosítási intézkedések megtételét.

(6) Amennyiben az egyszerűsített nyomon követés alá tartozó, kis kibocsátású szabályozott jogalany bármely naptári évben átlépi a (2) bekezdésben említett küszöbértéket, a szóban forgó szabályozott jogalany haladéktalanul értesíti erről az illetékes hatóságot.

A szabályozott jogalany haladéktalanul benyújtja jóváhagyásra a nyomonkövetési terv bármely, a 15. cikk (3) bekezdése b) értelmében történő jelentős módosítását az illetékes hatóságnak.

Az illetékes hatóság azonban lehetővé teszi, hogy a szabályozott jogalany egyszerűsített nyomon követést folytasson, amennyiben a szabályozott jogalany az illetékes hatóság számára kielégítően igazolja, hogy a (2) bekezdésben említett küszöbértéket az utóbbi öt jelentési időszakban nem lépték túl, és a következő jelentési időszaktól kezdve nem fogják túllépni.

75o. cikk

Adatkezelés és ellenőrzés

Az V. fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni E tekintetben az üzemeltetőre vagy üzemeltetőkre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a szabályozott jogalanyokra vonatkozna.

75p. cikk

Éves kibocsátási jelentések

(1) 2026-tól a szabályozott jogalany minden év április 30-ig benyújtja az illetékes hatóságnak az (EU) 2018/2067 végrehajtási rendeletnek megfelelően hitelesített kibocsátási jelentést, amely tartalmazza a jelentési időszak éves kibocsátását.

2025-ben a szabályozott jogalanyok április 30-ig benyújtják az illetékes hatóságnak a 2024-es éves kibocsátásokra vonatkozó kibocsátási jelentést. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a jelentésben szereplő információk összhangban legyenek e rendelet követelményeivel.

Az illetékes hatóságok azonban előírhatják a szabályozott jogalanyok számára, hogy az e bekezdésben említett éves kibocsátási jelentéseket április 30. előtt nyújtsák be, feltéve, hogy a jelentést legkorábban a 68. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidő után egy hónappal nyújtják be.

(2) Az (1) bekezdésben említett éves kibocsátási jelentések tartalmazzák legalább a X. mellékletben felsorolt információkat.

75q. cikk

A nyomonkövetési módszer javításáról szóló jelentéstétel

(1) Valamennyi szabályozott jogalany rendszeresen ellenőrzi, hogy javítható-e az alkalmazott nyomonkövetési módszer.

A szabályozott jogalanyok adott esetben az alábbi határidőig nyújtják be az illetékes hatóságnak a (2) vagy (3) bekezdésben említett információkat tartalmazó jelentést jóváhagyás céljából:

- a) A. kategóriájú jogalanyok esetében minden ötödik év július 31-ig;
- b) B. kategóriájú jogalanyok esetében minden harmadik év július 31-ig;
- c) az alkalmazási körre vonatkozóan a 75 l. cikk (3) és (4) bekezdésében említett alapértelmezett tényezőt használó szabályozott jogalanyok esetében 2026. július 31-ig.

Az illetékes hatóság azonban más – az adott évben legkésőbb szeptember 30-ára eső – határidőt is előírhat a jelentés benyújtására, valamint nyomonkövetési tervvel vagy a javítást tartalmazó jelentéssel együtt a második albekezdés alapján alkalmazandó határidő meghosszabbítását is jóváhagyhatja, ha a szabályozott jogalany a 75b. cikk szerinti nyomonkövetési terv benyújtásakor vagy az említett cikk szerinti aktualizálások bejelentésekor vagy az e cikk szerinti javítást tartalmazó jelentés benyújtásakor az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy az észszerűtlen költségek vagy a műszakilag nem megvalósítható javítási intézkedések indokai hosszabb ideig fenn fognak állni. A fenti határidő-hosszabbítás megadása során figyelembe kell venni azon évek számát, amelyekre vonatkozóan a szabályozott jogalany bizonyítékkal szolgál. A javítást tartalmazó jelentések közötti teljes időtartam B. kategóriájú szabályozott jogalany esetében nem haladhatja meg a 4 évet, az A. kategóriájú szabályozott jogalanyok esetében pedig az 5 évet.

(2) Ha a szabályozott jogalany a jelentős tüzelőanyag-áramokra nem alkalmazza legalább a 75h. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében, valamint a 75i. cikk (1) bekezdésében előírt meghatározási szinteket, a szabályozott jogalany megindokolja, hogy az előírt meghatározási szintek alkalmazása műszakilag miért nem megvalósítható, vagy miért járna észszerűtlen költségekkel.

Ha azonban bizonyítható, hogy az előírt meghatározási szintek eléréséhez szükséges intézkedések műszakilag megvalósíthatóvá váltak, vagy már nem járnának észszerűtlen költségekkel, a szabályozott jogalany a 75b. cikkel összhangban értesíti az illetékes hatóságot a nyomonkövetési terv megfelelő módosításairól, és javaslatokat nyújt be a kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról és ütemezéséről.

(3) Amennyiben a szabályozott jogalany az alkalmazási körre vonatkozóan a 75 l. cikk (3) és (4) bekezdésében említett alapértelmezett tényezőt használ, a szabályozott jogalany megindokolja, hogy egy vagy több jelentős vagy csekély jelentőségű tüzelőanyag-áram esetében a 75 l. cikk (2) bekezdésében említett egyéb módszerek alkalmazása műszakilag miért nem megvalósítható, vagy miért járna észszerűtlen költségekkel.

Ha azonban bizonyítható, hogy az említett tüzelőanyag-áramok esetében műszakilag megvalósíthatóvá vált, vagy már nem járna észszerűtlen költségekkel a 75 l. cikk (2) bekezdésében említett egyéb módszerek alkalmazása, a szabályozott jogalany a 75b. cikkkel összhangban értesíti az illetékes hatóságot a nyomkövetési terv megfelelő módosításairól, és javaslatokat nyújt be a kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról és ütemezéséről.

(4) Ha az (EU) 2018/2067 végrehajtási rendelet szerinti hitelesítési jelentés továbbra is fennálló meg nem feleléseket vagy javításra vonatkozó ajánlásokat tartalmaz az említett végrehajtási rendelet 27., 29. és 30. cikkével összhangban, a szabályozott jogalany jelentést nyújt be jóváhagyásra az illetékes hatóságnak azon év július 31-ig, amelyben a hitelesítő kibocsátja a szóban forgó hitelesítési jelentést. A fenti jelentés leírja, hogy a szabályozott jogalany hogyan és mikor orvosolta vagy tervezi orvosolni a hitelesítő által azonosított meg nem feleléseket, és hogyan és mikor tervezi végrehajtani a javasolt javításokat.

Az illetékes hatóság az e bekezdésben említettől eltérő dátumot is meghatározhat a jelentés benyújtására, de ez a dátum legkésőbb ugyanazon év szeptember 30-a lehet. Adott esetben a szóban forgó jelentést össze lehet vonni az e cikk (1) bekezdésében említett jelentéssel.

Ha a nyomkövetési módszer nem javulna a javításra vonatkozó javaslatok eredményeképpen, a szabályozott jogalany megindokolja, hogy miért nem tapasztalható javulás. Ha a javasolt javítások észszerűtlen költségekkel járnának, a szabályozott jogalany bizonyítékokat szolgáltat a költségek észszerűtlenségéről.

(5) E cikk (4) bekezdését nem kell alkalmazni akkor, ha a szabályozott jogalany már megoldotta az összes meg nem felelést és követte a javításra vonatkozó összes ajánlást, valamint e rendelet 75b. cikkével összhangban, az e cikk (4) bekezdése szerint megadott dátumig jóváhagyásra benyújtotta az illetékes hatóságnak a nyomkövetési terv kapcsolódó módosításait.

75r. cikk

A kibocsátások illetékes hatóság általi meghatározása

(1) Az illetékes hatóság a fogyasztókra áthárított költségek hatásait is figyelembe véve konzervatív becslést készít a szabályozott jogalany kibocsátásairól az alábbi helyzetek bármelyikében:

- a) a szabályozott jogalany nem nyújtott be hitelesített éves kibocsátási jelentést a 75p. cikkben előírt határidőn belül;
- b) a 75p. cikkben említett hitelesített éves kibocsátási jelentés nem felel meg e rendeletnek;
- c) a szabályozott jogalany éves kibocsátási jelentését nem hitelesítették az (EU) 2018/2067 végrehajtási rendeletnek megfelelően.

(2) Ha a hitelesítő az (EU) 2018/2067 végrehajtási rendelet szerinti hitelesítési jelentésben olyan nem lényeges változások fennállását állapítja meg, amelyeket a szabályozott jogalany a hitelesítői jelentés kibocsátása előtt nem korrigált, az illetékes hatóság értékeli ezeket a változásokat, és a fogyasztókra áthárított költségek hatásait is figyelembe véve konzervatív becslést készít a szabályozott jogalany kibocsátásairól. Az illetékes hatóság tájékoztatja a szabályozott jogalanyt arról, hogy szükséges-e korrigálni az éves kibocsátási jelentést, és milyen korrekciókat kell végrehajtani. A szabályozott jogalany ezt a tájékoztatást a hitelesítő rendelkezésére bocsátja.

(3) A tagállamok hatékony információcserét biztosítanak a nyomkövetési tervek jóváhagyásáért felelős illetékes hatóságok és az éves kibocsátási jelentések elfogadásáért felelős illetékes hatóságok között.

75s. cikk

Az információkhoz való hozzáférés és az adatok kerekítése

A 71. cikket, valamint a 72. cikk (1) és (2) bekezdését kell alkalmazni. E tekintetben az üzemeltetőkre vagy a légitársaságokra történő bármely hivatkozást a szabályozott jogalanyokra való hivatkozásként kell értelmezni.

75t. cikk

A más jelentésekkel való összhang biztosítása

A 2003/87/EK irányelv III. mellékletében felsorolt tevékenységekből származó kibocsátások bejelentése céljából:

- a) azokat az ágazatokat, amelyekben a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyagokat vagy tüzelőanyagokat szabad forgalomba bocsátják és elégetik, CRF-kóddal kell ellátni;
- b) a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyagokat vagy tüzelőanyagokat adott esetben a 2003/96/EK és a 2009/30/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályoknak megfelelő KN-kóddal kell ellátni;
- c) a 2003/96/EK és az (EU) 2020/262 irányelvet átültető nemzeti jogszabályok szerinti adózási célú adatszolgáltatással való összhang biztosítása érdekében a szabályozott jogalany az elérhetőségének a nyomkövetési tervben és a kibocsátási jelentésben történő bejelentésekor adott esetben a 952/2013/EU rendelet (***) szerinti gazdálkodói nyilvántartási és azonosító számot, a 389/2012/EU rendelet (****) szerinti jövedéki számot vagy az illetékes hatóság által a 2003/96/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályok alapján kiadott nemzeti jövedéki nyilvántartási és azonosító számot használja.

75u. cikk

Az információtechnológiára vonatkozó követelmények

A VII. fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni E tekintetben az üzemeltetőkre és légitársaság-üzembentartókra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az a szabályozott jogalanyokra vonatkozna.

VIIb. FEJEZET

A SZABÁLYOZOTT JOGALANYOKTÓL SZÁRMAZÓ KIBOCSÁTÁSOK NYOMON KÖVETÉSÉRE VONATKOZÓ HORIZONTÁLIS RENDELKEZÉSEK

75v. cikk

A kettős elszámolás elkerülése a nyomon követés és a jelentéstétel segítségével

- (1) A tagállamok elősegítik a hatékony információcserét, amely lehetővé teszi a szabályozott jogalanyok számára, hogy meghatározzák a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag végfelhasználását.
- (2) Valamennyi üzemeltető a 68. cikk (1) bekezdésében említett hitelesített kibocsátási jelentésével együtt benyújtja a Xa. melléklet szerinti információkat. A tagállamok előírhatják, hogy az üzemeltetők a Xa. mellékletben felsorolt releváns információkat a jelentési év március 31-e előtt bocsátassák az érintett szabályozott jogalany rendelkezésére.
- (3) Valamennyi szabályozott jogalany a 75p. cikk (1) bekezdése szerinti hitelesített kibocsátási jelentésével együtt a Xb. mellékletben felsoroltak szerint tájékoztatást nyújt be az általa szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok fogyasztóiról.
- (4) Minden olyan szabályozott jogalany, amely a 2003/87/EK irányelv III. fejezetének hatálya alá tartozó ágazatokban bocsát ki tüzelőanyagot égetésre, az e rendelet 75p. cikkének (1) bekezdésében említett jelentésben meghatározza a kibocsátásait az e rendelet Xa. mellékletével összhangban benyújtott üzemeltetői jelentésekben szereplő információk felhasználásával és a szóban forgó jelentésekben említett vonatkozó tüzelőanyag-mennyiségek levonásával. A beszerzett, de ugyanabban az évben fel nem használt tüzelőanyagok mennyisége csak akkor vonható le, ha az üzemeltetőnek a jelentési évet követő évre vonatkozó hitelesített kibocsátási jelentése megerősíti, hogy azokat a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében említett tevékenységekre használták fel. Ellenkező esetben a különbséget fel kell tüntetni a szabályozott jogalany adott évre vonatkozó hitelesített kibocsátási jelentéseiben.
- (5) Amennyiben a felhasznált tüzelőanyagok mennyisége a jelentési évet követő évben kerül levonásra, a levonást abszolút kibocsátáscsökkentés formájában kell megállapítani, amelyet az üzemeltető által felhasznált tüzelőanyagok mennyiségének és a szabályozott jogalany nyomkövetési tervében szereplő megfelelő kibocsátási tényezőnek a szorzataként kell meghatározni.
- (6) Amennyiben a szabályozott jogalany nem tudja megállapítani, hogy a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagokat a 2003/87/EK irányelv III. fejezetének hatálya alá tartozó ágazatokban használják fel égetésre, a (4) és (5) bekezdés nem alkalmazandó.

(7) A tagállamok előírhatják, hogy e cikk üzemeltetőkre vonatkozó rendelkezéseit a légi jármű-üzembentartók is alkalmazzák.

75w. cikk

Csalásmegelőzés és együttműködési kötelezettség

(1) A 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó kibocsátások pontos nyomon követésének és jelentésének biztosítása érdekében a tagállamok csalás elleni intézkedéseket hoznak, és meghatározzák a csalás esetén kiszabható szankciókat, amelyek arányosak és megfelelő visszatartó erővel bírnak.

(2) A 10. cikk alapján megállapított kötelezettségeken túlmenően a 2003/87/EK irányelv 18. cikke alapján kijelölt illetékes hatóságok e rendelet alkalmazásában együttműködnek és információkat cserélnek a 2003/96/EK és az (EU) 2020/262 irányelvet átültető nemzeti jogszabályok szerinti felügyeletért felelős illetékes hatóságokkal, többek között a jogsértések felderítése és az (1) bekezdésben említett szankciók vagy a 2003/87/EK irányelv 16. cikke szerinti egyéb korrekciós intézkedések kiszabása céljából.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/31/EU irányelve (2014. február 26.) a nem automatikus működésű mérlegek forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról (HL L 96., 2014.3.29., 107. o.).

(**) A Tanács 95/60/EK irányelve (1995. november 27.) a gázolaj és a kerozin adóügyi jelölőanyagáról (HL L 291., 1995.12.6., 46. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

(****) A Tanács 389/2012/EU rendelete (2012. május 2.) a jövedéki adók területén való közigazgatási együttműködésről és a 2073/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 121., 2012.5.8., 1. o.).

25. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. szakasz a következőképpen módosul:

i. az 1. f) pontban az „ISO 14001:2004” harmonizált szabványra való hivatkozás helyébe az „ISO 14001:2015” harmonizált szabványra való hivatkozás lép;

ii. a 7. d) pontban az „1193/2011/EU rendelet” hivatkozás helyébe a következő szöveg lép:

„(EU) 2019/1122 rendelet (*)

(*) A Bizottság (EU) 2019/1122 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. március 12.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzék működése tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 177., 2019.7.2., 3. o.);

iii. a szakasz a következő 10. ponttal egészül ki:

„10. adott esetben 2026. december 31-ig a 75v. cikk (2) bekezdésében leírt információk benyújtására alkalmazott eljárás leírása.”;

b) a 2. szakasz a következőképpen módosul:

i. a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A LÉGI KÖZLEKEDÉSI NYOMONKÖVETÉSI TERVEK MINIMÁLIS TARTALMA”;

ii. az 1. i) pontban az „ISO 14001:2004” harmonizált szabványra való hivatkozás helyébe az „ISO 14001:2015” harmonizált szabványra való hivatkozás lép;

iii. az 1. pont a következő alpontokkal egészül ki:

- „l) adott esetben az annak értékelésére használt eljárás leírása, hogy a bioüzemanyag megfelel-e a 38. cikk (5) bekezdésének;
- m) adott esetben a bioüzemanyag-mennyiségek meghatározásához és az 54. cikk szerinti kettős elszámolás elkerüléséhez használt eljárás leírása;
- n) adott esetben az annak értékelésére használt eljárás leírása, hogy a támogatható légi jármű-üzemanyagok megfelelnek-e az 54a. cikk (2) bekezdésének;
- o) adott esetben a támogatható légi jármű-üzemanyagok mennyiségének meghatározásához és az 54a. cikk szerinti kettős elszámolás elkerüléséhez használt eljárás leírása.”;

iv. a 2. f) és g) pontot el kell hagyni;

c) a 3. szakaszt el kell hagyni;

d) a szöveg a következő szakasszal egészül ki:

„4. A SZABÁLYOZOTT JOGALANYOK NYOMONKÖVETÉSI TERVÉNEK MINIMÁLIS TARTALMA

A szabályozott jogalanyok nyomonkövetési terve legalább az alábbi információkat tartalmazza:

1. A szabályozott jogalanyra vonatkozó általános információk:

- a) a szabályozott jogalany azonosító adatai, ideértve elérhetőségét, többek között a címét és adott esetben a 952/2013/EU rendelet szerinti gazdálkodói nyilvántartási és azonosító számát, a 389/2012/EU rendelet szerinti jövedéki számát vagy az illetékes hatóság által a 2003/96/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályok alapján kiadott nemzeti jövedéki nyilvántartási és azonosító számát, amely számokat a 2003/96/EK és az (EU) 2020/262 irányelvet átültető nemzeti jogszabályok szerinti adózási célú jelentéstétel során is használják;
- b) a szabályozott jogalany leírása, amely tartalmazza a nyomon követendő tüzelőanyag-áramok jegyzékét, a tüzelőanyag-áramok szabad forgalomba bocsátásának módját, a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-áram végfelhasználását (vagy végfelhasználásait), beleértve a CRF-kódot is, az összesítés rendelkezésre álló szintjén, és amely megfelel a következő kritériumoknak:
 - i. a leírásnak kellőképpen igazolnia kell, hogy nincsenek hiányos adatok, és a kibocsátás kettős elszámolása sem fordul elő;
 - ii. a b) pont első albekezdésében említett információkat tartalmazó egyszerű ábra, amely bemutatja a szabályozott jogalanyt, a tüzelőanyag-áramokat, a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyagok vagy tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátásának módját, a mérőműszereket és a szabályozott jogalanyt a nyomonkövetési módszertan szempontjából releváns egyéb részeit, beleértve az adatkezelési tevékenységeket és az ellenőrzési tevékenységeket is;
 - iii. amennyiben a szabályozott jogalanyok és az érintett tüzelőanyag-áramok megfelelnek a 2003/96/EK vagy a 2009/30/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályok szerint jelentéstételi kötelezettséggel rendelkező jogalanyoknak, az említett jogi aktusok alkalmazásában alkalmazott mérési módszereket bemutató egyszerű ábra;
 - iv. adott esetben a 75j. cikk (2) bekezdésével összhangban a nyomonkövetési év kezdetétől és végétől való eltérések leírása;
- c) a nyomonkövetési és jelentési felelőségek szabályozott jogalanyon belüli kiosztására és a felelős személyzet szakértelmének irányítására szolgáló eljárás leírása;

- d) a nyomonkövetési terv megfelelőségének rendszeres értékelésére szolgáló eljárás leírása, amely kiterjed legalább az alábbiakra:
 - i. a tüzelőanyag-áramok listájának ellenőrzése, a teljesség érdekében és annak biztosítása céljából, hogy a nyomonkövetési terv tartalmazza a szabályozott jogalany jellegében és működésében beálló jelentős változásokat;
 - ii. az egyes tüzelőanyag-áramokra alkalmazott meghatározási szinteknél a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségnek és adott esetben más paraméterek bizonytalansági küszöbértékeinek való megfelelés értékelése;
 - iii. az alkalmazott nyomonkövetési módszertan javítását célzó lehetséges intézkedések értékelése, különös tekintettel az alkalmazási körre vonatkozó tényező meghatározására szolgáló módszerre;
 - e) az adatkezelési tevékenységek 58. cikknek megfelelő írásos eljárásainak leírása, amely egyértelműsítés céljából diagramot is tartalmazhat;
 - f) az ellenőrzési tevékenységek 59. cikk alapján létrehozott írásos eljárásainak leírása;
 - g) adott esetben a szabályozott jogalany 2003/87/EK irányelv III. mellékletében felsorolt tevékenysége és a 2003/96/EK és az (EU) 2020/262 irányelvet átültető nemzeti jogszabályok szerinti, adózási célú jelentéstétel közötti releváns kapcsolatokra vonatkozó információk;
 - h) a nyomonkövetési terv verziószáma és az az időpont, amikortól a nyomonkövetési terv szóban forgó verziója alkalmazandó;
 - i) a szabályozott jogalany kategóriája.
2. A számításon alapuló módszerek részletes leírása, amely az alábbiakból áll:
- a) minden egyes nyomon követendő tüzelőanyag-áram esetében az alkalmazott, számításon alapuló módszer részletes leírása, beleértve az alkalmazott bemeneti adatok és számítási képletek felsorolását, az alkalmazási körre vonatkozó tényező meghatározásának módszereit, a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségre alkalmazott meghatározási szintek felsorolását, az összes releváns számítási tényezőt, az alkalmazási körre vonatkozó tényezőt, valamint az összesítés rendelkezésre álló szintjén a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-áramok végfelhasználásainak CRF-kódjait;
 - b) amennyiben a szabályozott jogalany csekély jelentőségű tüzelőanyag-áramok esetében egyszerűsíteni kíván, a tüzelőanyag-áramok felosztása jelentős és csekély jelentőségű tüzelőanyag-áramokra;
 - c) a mérőrendszerek és mérési tartományuk leírása és a nyomon követendő tüzelőanyag-áramok mindegyike esetében a használt mérőműszerek bizonytalansága és helye;
 - d) adott esetben a számítási tényezők esetében használt alapértelmezett értékek, amelyek jelzik a tényező forrását vagy azt a forrást, amelyből az alapértelmezett tényezőt minden tüzelőanyag-áram esetében rendszeresen nyerik;
 - e) adott esetben az egyes tüzelőanyag-áramokra vonatkozó számítási tényezők megállapításához használt elemzési módszerek listája és az elemzések írásos eljárásainak leírása;
 - f) adott esetben az elemzendő tüzelőanyagok mintavételére vonatkozó mintavételi tervet magyarázó eljárás, valamint a mintavételi terv megfelelőségének vizsgálatára használt eljárás leírása;
 - g) adott esetben a vonatkozó analitikai eljárásokat végző laboratóriumok listája, és ha a laboratórium nem rendelkezik a 34. cikk (1) bekezdésében említett akkreditációval, a 34. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelő, egyenértékű követelményeknek való megfelelés igazolására használt eljárás leírása.

3. Adott esetben az annak értékelésére használt eljárás leírása, hogy a biomasza-tüzelőanyagáramok megfelelnek-e a 38. cikk (5) bekezdésének és adott esetben a 75 m. cikk (2) bekezdésének.
4. Adott esetben a biogázmenntiségeknek vásárlási bizonylatok alapján, a 39. cikk (4) bekezdésével összhangban történő meghatározásához használt eljárás leírása;
5. Adott esetben a 75v. cikk (3) bekezdésében leírt információk benyújtására és a 75v. cikk (2) bekezdése szerinti információ befogadásra alkalmazott eljárás leírása.”

26. A II. mellékletben az 1. szakasz 1. táblázata a következőképpen módosul:

- i. a harmadik sor („Szilárd tüzelőanyagok”) helyébe a következő szöveg lép:

„Szilárd tüzelőanyagok, a hulladék kivételével	A tüzelőanyag mennyisége [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %”;
--	------------------------------	---------	-------	---------	-----------

- ii. a „szilárd tüzelőanyagokra” vonatkozó harmadik sor után a szöveg a következő sorral egészül ki:

„Hulladék	A tüzelőanyag mennyisége [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %”.
-----------	------------------------------	---------	-------	---------	-----------

27. A rendelet a következő IIa. melléklettel egészül ki:

„IIa. MELLÉKLET

A szabályozott jogalanyokhoz kapcsolódó, számításon alapuló módszerekre vonatkozó meghatározási szintek megállapítása

1. A KIBOCSÁTOTT TÜZELŐANYAGRA VONATKOZÓ MEGHATÁROZÁSI SZINTEK MEGÁLLAPÍTÁSA

Az 1. táblázatban szereplő bizonytalansági küszöbértékek a 28. cikk (1) bekezdésének a) pontjával és a 29. cikk (2) bekezdésének első albekezdésével összhangban a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségre vonatkozó követelmények szempontjából releváns meghatározási szintekre alkalmazandók. A bizonytalansági küszöbértékeket a tüzelőanyag-áramok meghatározásának egy jelentési időszakban megengedhető legnagyobb bizonytalanságként kell értelmezni.

1. táblázat:

A szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségek meghatározási szintjei (minden meghatározási szintnél a megengedhető legnagyobb bizonytalanság)

A tüzelőanyag-áram típusa	A paraméter, amelyre a bizonytalanság vonatkozik	1. meghatározási szint	2. meghatározási szint	3. meghatározási szint	4. meghatározási szint
---------------------------	--	------------------------	------------------------	------------------------	------------------------

Tüzelőanyagok elégetése

Kereskedelemben forgalmazott szabványos tüzelőanyagok	A tüzelőanyag mennyisége [t] vagy [Nm ³] vagy [T]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Más gáz- és folyékony halmazállapotú tüzelőanyagok	A tüzelőanyag mennyisége [t] vagy [Nm ³] vagy [T]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Szilárd tüzelőanyagok	A tüzelőanyag mennyisége [t] vagy [T]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %

2. A SZÁMÍTÁSI TÉNYEZŐKRE ÉS AZ ALKALMAZÁSI KÖRRE VONATKOZÓ TÉNYEZŐ MEGHATÁROZÁSI SZINTJEINEK MEGÁLLAPÍTÁSA

A szabályozott jogalanyok a 2003/87/EK irányelv III. mellékletében felsorolt ágazatokban felhasznált valamennyi típusú, szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagból származó vagy az említett irányelv 30j. cikkének megfelelő uniós rendszer hatálya alá tartozó CO₂-kibocsátás nyomon követése során az e szakaszban foglalt meghatározási szinteket alkalmazzák.

2.1. A kibocsátási tényezők meghatározási szintjei

Egy kevert tüzelőanyag biomasszahányadának meghatározásakor a meghatározási szintek az előzetes kibocsátási tényezőhöz kapcsolódnak. Fosszilis tüzelőanyagok esetében a meghatározási szintek a kibocsátási tényezőhöz kapcsolódnak.

1. meghatározási szint: A szabályozott jogalany az alábbiak egyikét alkalmazza:

- a) a VI. melléklet 1. szakaszában felsorolt standard tényezők;
- b) a 31. cikk (1) bekezdése e) pontjának megfelelő egyéb állandó értékek, ha a VI. melléklet 1. szakaszában nincs alkalmazható érték.

2a. meghatározási szint: A szabályozott jogalany az adott tüzelőanyagra a 31. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontja szerinti országspecifikus kibocsátási tényezőket alkalmazza.

2b. meghatározási szint: A szabályozott jogalany a tüzelőanyag-kibocsátási tényezőket az egyes széntípusok fűtőértéke alapján határozza meg, és ezt a meghatározást a 32–35. és a 75 m. cikkel összhangban legalább évente egyszer meghatározott tapasztalati korreláció felhasználásával végzi.

A szabályozott jogalany gondoskodik arról, hogy a korreláció megfeleljen a helyes mérnöki gyakorlat követelményeinek, és alkalmazása csak a közvetett adatoknak a korreláció érvényességi tartományába eső értékeire történjék.

3. meghatározási szint: A szabályozott jogalany az alábbiak egyikét alkalmazza:

- a) a kibocsátási tényező meghatározása a 32–35. cikk vonatkozó rendelkezéseivel összhangban;
- b) a 2b. meghatározási szintre meghatározott tapasztalati korreláció, amennyiben a szabályozott jogalany az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy a tapasztalati korreláció bizonytalansága nem haladja meg azon bizonytalansági érték 1/3-át, amelyet a szabályozott jogalanyak be kell tartania az adott szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségre vonatkozó adatok meghatározása tekintetében.

2.2. A mértékegység-átváltási tényező meghatározási szintjei

1. meghatározási szint: A szabályozott jogalany az alábbiak egyikét alkalmazza:

- a) a VI. melléklet 1. szakaszában felsorolt standard tényezők;
- b) a 31. cikk (1) bekezdése e) pontjának megfelelő egyéb állandó értékek, ha a VI. melléklet 1. szakaszában nincs alkalmazható érték.

2a. meghatározási szint: A szabályozott jogalany az adott tüzelőanyagra a 31. cikk (1) bekezdésének b) vagy c) pontja szerinti országspecifikus tényezőket alkalmazza.

2b. meghatározási szint: Kereskedelemben forgalmazott tüzelőanyagok esetében az adott tüzelőanyag beszerzési nyilvántartásaiban szereplő mértékegység-átváltási tényezőt kell alkalmazni, feltéve, hogy a meghatározása elfogadott nemzeti vagy nemzetközi szabványok alapján történt.

3. meghatározási szint: A szabályozott jogalany a 32–35. cikkel összhangban határozza meg a mértékegység-átváltási tényezőt.

2.3. A biomasszahányad meghatározási szintjei

1. meghatározási szint: A szabályozott jogalany az illetékes hatóság vagy a Bizottság által közzétett alkalmazandó értéket vagy a 31. cikk (1) bekezdése szerinti értékeket alkalmazza.

2. meghatározási szint: A szabályozott jogalany a 75 m. cikk (3) bekezdésének második albekezdésével összhangban jóváhagyott becslési módszert alkalmazza.

3a. meghatározási szint: A szabályozott jogalany a 75 m. cikk (3) bekezdésének első albekezdésével és a 32–35. cikk szerinti elemzéseket alkalmaz.

Amennyiben egy szabályozott jogalany 100 %-os fosszilis hányadot feltételez a 39. cikk (1) bekezdésével összhangban, a biomasszahányadra vonatkozóan nem kell meghatározási szintet meghatározni.

3b. meghatározási szint: Jól meghatározott és nyomon követhető kiindulási anyagokkal működő technológiával előállított tüzelőanyagok esetében a szabályozott jogalany becslését a technológiai folyamatba belépő és onnan kilépő fosszilis, illetve biomassza eredetű szén anyagmértékére, például az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (1) bekezdése szerinti tömegmérleg-rendszerre alapozhatja.

2.4. Az alkalmazási körre vonatkozó tényező meghatározási szintjei

1. meghatározási szint: A szabályozott jogalany a 75 l. cikk (3) vagy (4) bekezdése szerinti alapértelmezett értéket alkalmazza.

2. meghatározási szint: A szabályozott jogalany a 75 l. cikk (2) bekezdésének e)–g) pontja szerinti módszereket alkalmazza.

3. meghatározási szint: A szabályozott jogalany a 75 l. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontja szerinti módszereket alkalmazza.”

28. A III. melléklet a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A légi közlekedés nyomonkövetési módszerei (53. cikk)”;

b) a 2. szakasz 1. táblázatának helyébe a következő szöveg lép:

„1. táblázat

Fosszilis légi jármű-üzemanyag CO₂-kibocsátási tényezői (előzetes kibocsátási tényezők)

Tüzelőanyag	Kibocsátási tényező (t CO ₂ /t tüzelőanyag)
Repülőgépbenzin (AvGas)	3,10
Sugárhajtómű-benzin (Jet-B)	3,10
Sugárhajtómű-kerozin (Jet-A1 vagy Jet-A)	3,16”

29. A IV. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 10. szakasz a következőképpen módosul:

i. az A. pont helyébe a következő szöveg lép:

„A. Alkalmazási kör

Az üzemeltető legalább a CO₂-kibocsátás következő potenciális forrásait veszi figyelembe: a nyersanyagokban található mészkő, dolomit vagy magnezit kalcinálása, a nyersanyagokban található nem karbonátos szén, forgókemencék hagyományos fosszilis tüzelőanyagai, forgókemence alternatív fosszilis alapú tüzelőanyagai és nyersanyagai, forgókemence biomassza-tüzelőanyagai (biomassza-hulladékok) és egyéb tüzelőanyagok.

Ha a mészkőből származó égetett meszet és a CO₂-t tisztítási eljárásokhoz használják olyan módon, hogy újra körülbelül ugyanannyi CO₂-t kössenek meg, a karbonátok bomlását és a tisztítási eljárásokat nem kell külön-külön belefoglalni a létesítmény nyomonkövetési tervébe.”;

ii. a B. pont helyébe a következő szöveg lép:

„B. Egyedi nyomonkövetési szabályok

Az égetésből származó kibocsátást ezen melléklet 1. szakaszával összhangban kell nyomon követni. A nyersanyagokban található karbonátokból származó technológiai kibocsátást a II. melléklet 4. szakaszával összhangban kell nyomon követni. A kalcium- és magnézium-karbonátokat mindig figyelembe kell venni. A nyersanyagban található más karbonátokat és nem karbonátos szenet is figyelembe kell venni, amennyiben azok a kibocsátások kiszámításához relevánsak.

A belépő anyagokon alapuló módszer esetében a szénttartalom értékeit az anyag nedvesség- és meddőközvet-tartalmának megfelelően kell korrigálni. Magnézium-oxid előállítás esetén a karbonátok mellett a többi magnéziumtartalmú ásványi anyagot is figyelembe kell venni.

El kell kerülni a visszavezetett vagy recirkulált anyagok kettős elszámolását vagy kihagyását. A B. módszer alkalmazása esetén a kemencepor külön forrásanyagként számít.”;

b) a 11. szakaszban a B. pont helyébe a következő szöveg lép:

„B. Egyedi nyomonkövetési szabályok

Az égetésből (ideértve a füstgázmosást) származó kibocsátást e melléklet 1. szakaszával összhangban kell nyomon követni. A nem karbonátos alapanyagokból – ideértve a kocszot, a grafitot és a szénport – származó kibocsátást a II. melléklet 4. szakaszával összhangban kell nyomon követni. Legalább a következő karbonátokat figyelembe kell venni: CaCO_3 , MgCO_3 , Na_2CO_3 , NaHCO_3 , BaCO_3 , Li_2CO_3 , K_2CO_3 és SrCO_3 . Kizárólag az A. módszer alkalmazható.

A II. melléklet 4. szakaszától eltérve a nem karbonátos szént tartalmazó nyersanyagok kibocsátási tényezőjére az alábbi meghatározási szinteket kell alkalmazni:

1. meghatározási szint: A VI. melléklet 2. szakaszában felsorolt sztöchiometriai arányokat kell használni. Az érintett belépő anyagok tisztaságát a legjobb ipari gyakorlat szerint kell meghatározni.

2. meghatározási szint: Az egyes érintett belépő anyagok karbonáttartalmát a 32–35. cikk szerint kell meghatározni.

A II. melléklet 4. szakaszától eltérve az átváltási tényező tekintetében csak az 1. meghatározási szint alkalmazandó a karbonátot tartalmazó vagy nem tartalmazó nyersanyagokból származó valamennyi technológiai kibocsátásra.”

30. Az V. melléklet a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A 19. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett A. kategóriájú létesítményekkel és a 75e. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett A. kategóriájú jogalanyokkal kapcsolatos, számításon alapuló módszerekre vonatkozó meghatározási szintek minimumkövetelményei, valamint a 19. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában említett B. és C. kategóriájú létesítményekben, valamint a 75e. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett B. kategóriájú jogalanyok által használt, kereskedelemben forgalmazott szabványos tüzelőanyagokkal kapcsolatos számítási tényezők”;

b) az 1. táblázat a következőképpen módosul:

i. a harmadik sor („Szilárd tüzelőanyagok”) helyébe a következő szöveg lép:

„Szilárd tüzelőanyagok, a hulladék kivételével	1	2a/2b	2a/2b	n.a.	1	n.a.”;
--	---	-------	-------	------	---	--------

ii. a „szilárd tüzelőanyagokra” vonatkozó harmadik sor után a szöveg a következő sorral egészül ki:

„Hulladék	1	2a/2b	2a/2b	n.a.	1	n.a.”.
-----------	---	-------	-------	------	---	--------

31. Az V. melléklet a következő 2. táblázattal egészül ki:

„2. táblázat

Az A. kategóriájú jogalanyok esetében a számításon alapuló módszerekre vonatkozóan alkalmazandó minimális meghatározási szintek, illetve a kereskedelemben forgalmazott szabványos tüzelőanyagokra vonatkozó számítási tényezők esetében a szabályozott jogalanyoknál alkalmazandó minimális meghatározási szintek a 75e. cikk (2) bekezdése a) pontjának megfelelően

Tüzelőanyag-áram típusa	A szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyisége	Mértékegység-átváltási tényező	Kibocsátási tényező (*)
Kereskedelemben forgalmazott szabványos tüzelőanyagok	2	2a/2b	2a/2b
Más gáz- és folyékony halmazállapotú tüzelőanyagok	2	2a/2b	2a/2b
Szilárd tüzelőanyagok	1	2a/2b	2a/2b

(*) (*) A kibocsátási tényező meghatározási szintjei az előzetes kibocsátási tényezőhöz kapcsolódnak. A keverékek esetében a biomasszahányadot külön kell meghatározni. Az 1. meghatározási szint a biomasszahányaddal kapcsolatban minimálisan alkalmazandó meghatározási szint az A. kategóriájú jogalanyok esetében, a kereskedelemben forgalmazott szabványos tüzelőanyagok esetében pedig az összes szabályozott jogalanyra vonatkozóan a 75e. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban.”

32. A VI. melléklet 1. szakaszának 1. táblázata a 47. sor („Hulladékabroncs”) után a következő sorral egészül ki:

„Települési hulladék (a biomasszától eltérő anyagok hányada)	91,7	n.a.	2006. évi IPCC-iránymutatások”.
--	------	------	---------------------------------

33. A IX. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„IX. MELLÉKLET

A 67. cikk (1) bekezdésének megfelelően minimálisan megőrzendő adatok és információk

Az üzemeltetők, légi jármű-üzembentartók és szabályozott jogalanyok megőrzik legalább a következőket:

1. A LÉTESÍTMÉNYEKRE, A LÉGIJÁRMŰ-ÜZEMBENTARTÓKRA ÉS A SZABÁLYOZOTT JOGALANYOKRA IS VONATKOZÓ ELEMÉK

1. az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési terv;
2. a nyomonkövetési módszer kiválasztását indokoló dokumentumok, a nyomonkövetési módszer átmeneti vagy végleges megváltoztatásait indokoló dokumentumok és adott esetben az illetékes hatóság által elfogadott meghatározási szintek;
3. a nyomonkövetési terv minden aktualizálása, amelyet a 15. cikkel összhangban bejelentenek az illetékes hatóságnak, és az illetékes hatóság válaszai;
4. a nyomonkövetési tervben említett írásos eljárások, ideértve adott esetben a mintavételi tervet, az adatkezelési tevékenységek és ellenőrzési tevékenységek eljárásait;
5. a nyomonkövetési terv minden használt változatának és minden kapcsolódó eljárásának a listája;
6. a nyomon követéssel és jelentéssel kapcsolatos kötelezettségek dokumentációja;
7. adott esetben az üzemeltető, a légi jármű-üzembentartó vagy a szabályozott jogalany által végzett kockázatértékelés;
8. a 69. cikknek megfelelő, javítást tartalmazó jelentések;
9. a hitelesített éves kibocsátási jelentés;

10. a hitelesítői jelentés;
11. minden egyéb olyan információ, amelyet az éves kibocsátási jelentés hitelesítéséhez szükségesnek ítélnék.

2. A HELYHEZ KÖTÖTT KIBOCSÁTÓ LÉTESÍTMÉNYEKRE VONATKOZÓ KONKRÉT ELEMELK

1. az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedély és aktualizálásai;
2. adott esetben a bizonytalansági értékelések;
3. a létesítményekben alkalmazott számításon alapuló módszerek esetében:
 - a) valamennyi forrásanyag esetében a kibocsátás bármilyen számításához felhasznált tevékenységre vonatkozó adatok, a technológia, illetve a tüzelőanyag vagy más anyag típusa szerint csoportosítva;
 - b) adott esetben a számítási tényezőként használt alapértelmezett értékek listája;
 - c) a számítási tényezők meghatározása érdekében végzett mintavétel és elemzések összes eredménye;
 - d) az összes korrigált eredménytelen eljárásról és a 64. cikknek megfelelően tett helyreállító intézkedésekről szóló dokumentáció;
 - e) a mérőműszerek kalibrálásának és karbantartásának eredményei;
4. a létesítményekben alkalmazott mérésen alapuló módszerek esetében az alábbi kiegészítő elemek:
 - a) a mérésen alapuló nyomonkövetési módszer választását indokoló dokumentáció;
 - b) az egyes kibocsátó forrásokból származó kibocsátás bizonytalansági elemzéséhez használt adatok, technológia szerint kategorizálva;
 - c) az ellenőrző számításokhoz használt adatok és a számítások eredményei;
 - d) a folyamatos mérőrendszer részletes műszaki leírása, az illetékes hatóság jóváhagyásának dokumentálásával együtt;
 - e) a folyamatos mérőrendszerből származó nyers és összesített adatok az időbeli változások dokumentálásával, valamint a vizsgálatokat, leállási időt, kalibrálást, szervizelést és karbantartást rögzítő naplókkal együtt;
 - f) a folyamatos mérőrendszer bármilyen változásának dokumentálása;
 - g) a mérőműszerek kalibrálásának és karbantartásának eredményei;
 - h) adott esetben a helyettesítő adatok 45. cikk (4) bekezdésével összhangban történő meghatározásához használt anyammérleget vagy energiamérleget használó modell;
5. amennyiben a 22. cikkben említett kivételes nyomonkövetési módszert alkalmazzák, az összes olyan forrásanyag vagy kibocsátó forrás kibocsátásának meghatározásához szükséges adatok, amelyek esetében az említett módszert alkalmazzák, továbbá a tevékenységre vonatkozó adatok közvetett adatai, a számítási tényezők és más paraméterek, amelyeket a meghatározási szinten alapuló módszer használata esetén jelentenek;
6. az elsődleges alumínium előállításában esetében az alábbi kiegészítő elemek:
 - a) a CF₄-re és a C₂F₆-ra vonatkozó létesítményspecifikus kibocsátási tényezők meghatározására szolgáló mérések eredményeit tartalmazó dokumentáció;
 - b) a diffúz kibocsátásra vonatkozó gázbefogási hatékonyság meghatározása során nyert eredményeket tartalmazó dokumentáció;
 - c) az elsődleges alumínium előállítására, valamint az anódhatások gyakoriságára és időtartamára vagy az anódhatáshoz tartozó túlfeszültségekre vonatkozó adatok;
7. a CO₂ ₁eválasztásával, szállításával és geológiai tárolásával kapcsolatos tevékenységek esetében az alábbi kiegészítő elemek:
 - a) a CO₂ geológiai tárolását végző létesítmények által a tárolókomplexumba besajtott CO₂ _m mennyiségéről vezetett dokumentáció;
 - b) a szállítóhálózatra vonatkozó, reprezentatív módon összesített nyomás- és hőmérsékletadatok;

- c) a tárolási engedély egy példánya, amely a 2009/31/EK irányelv 9. cikkének megfelelően tartalmazza a jóváhagyott nyomkövetési tervet;
- d) a 2009/31/EK irányelv 14. cikkének megfelelően benyújtott jelentések;
- e) a 2009/31/EK irányelv 15. cikkének megfelelően elvégzett ellenőrzések eredményeiről szóló jelentések;
- f) a 2009/31/EK irányelv 16. cikkének megfelelően végrehajtott korrekciós intézkedésekkel kapcsolatos dokumentáció.

3. A LÉGI KÖZLEKEDÉSI TEVÉKENYSÉGEKRE VONATKOZÓ KONKRÉT ELEMEK

- 1. jegyzék a birtokolt, bérelt és bérbe adott légi járművekről, valamint az e jegyzék teljességének igazolásához szükséges adatok; minden légi jármű esetében az a dátum, amikor azt a légi jármű-üzembentartó flottájához hozzáadták, vagy kivonták a flottából;
- 2. az egyes jelentési időszakokban a jelentésben szereplő járatok jegyzéke, beleértve minden egyes járat esetében a két repülőter ICAN-kódját, valamint az e jegyzék teljességének igazolásához szükséges adatok;
- 3. a tüzelőanyag-fogyasztás és a kibocsátás meghatározásához használt vonatkozó adatok;
- 4. adott esetben dokumentáció az adathiányra vonatkozó módszertanról, azon járatok száma, amelyek esetében adathiány fordult elő, az adathiány megszüntetéséhez használt adatok, előfordulásuk helye, és amennyiben az adathiány által érintett járatok száma meghaladja a jelentett járatok 5 %-át, az adathiány indokai és a meghozott helyreigazító intézkedések dokumentációja.

4. A SZABÁLYOZOTT JOGALANYOKRA VONATKOZÓ KONKRÉT ELEMEK

- 1. az egyes jelentési időszakokra vonatkozó tüzelőanyag-áramok jegyzéke és az e jegyzék teljességének igazolásához szükséges adatok, beleértve a tüzelőanyag-áramok kategorizálását is;
- 2. a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyagok vagy tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátásának módja, valamint adott esetben a közbeső fogyasztók típusai, amennyiben ez nem okoz aránytalan adminisztratív terhet;
- 3. a végfelhasználás típusa, beleértve azon végső ágazatok CRF-kódját, amelyekben a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyagot vagy tüzelőanyagot felhasználják, az összesítés rendelkezésre álló szintjén;
- 4. az egyes tüzelőanyag-áramok szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségének meghatározásához használt releváns adatok;
- 5. adott esetben a használt alapértelmezett értékek és a számítási tényezők listája;
- 6. az egyes tüzelőanyag-áramokkal kapcsolatos alkalmazási körre vonatkozó tényező, beleértve minden egyes végső fogyasztási ágazat azonosítását és az azonosítás alapjául szolgáló valamennyi releváns adatot;
- 7. az alkalmazandó meghatározási szintek, beleértve az előírt meghatározási szintektől való eltérés indokolását;
- 8. a számítási tényezők meghatározása érdekében végzett mintavétel és elemzések összes eredménye;
- 9. az összes korrigált eredménytelen eljárásról és a 64. cikknek megfelelően tett helyreállító intézkedésekről szóló dokumentáció;
- 10. a mérőműszerek kalibrálásának és karbantartásának eredményei;
- 11. azon létesítmények jegyzéke, amelyek számára a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyagot vagy tüzelőanyagot szabad forgalomba bocsátják, beleértve a nevet, a címet és az engedélyszámot, valamint az e létesítményeknek a jelentési időszakokban szállított, szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyiségét.”

34. A X. melléklet a következőképpen módosul:

- a) az 1. szakasz a következőképpen módosul:

- i. az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. a létesítmény azonosító adatai a 2003/87/EK irányelv IV. mellékletében meghatározottak szerint, valamint egyedi engedélyszáma, kivéve a települési hulladék-égető létesítményeket;”

ii. a 6. pont a következő h) alponttal egészül ki:

„h) amennyiben a forrásanyag hulladéktípus, a 2014/955/EU bizottsági határozat (*) szerinti releváns hulladékkódok;

(*) A Bizottság 2014/955/EU határozata (2014. december 18.) a hulladékjegyzékről szóló 2000/532/EK határozatnak a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban történő módosításáról (HL L 370., 2014.12.30., 44. o.);

iii. a 9. pont a következő c) alponttal egészül ki:

„c) adott esetben a fosszilis tüzelőanyagok és anyagok, valamint a biomassza-tüzelőanyagok és -anyagok energiartalmának közvetett értéke;”

b) a 2. szakasz a következőképpen módosul:

i. a 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

„8. tüzelőanyag-tömeg (tonnában) tüzelőanyagonként és állampáronként, beleértve a következők mindegyikére vonatkozó információkat:

a) a bioüzemanyagok megfelelnek-e a 38. cikk (5) bekezdésének;

b) az üzemanyag támogatható légi jármű-üzemanyag-e;

c) a támogatható légi jármű-üzemanyagok esetében a 2003/87/EK irányelv 3c. cikkének (6) bekezdésében meghatározott tüzelőanyag-típus;”

ii. a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. a CO₂-összkibocsátás az előzetes kibocsátási tényező és a kibocsátási tényező felhasználásával tonna CO₂-ben kifejezve, az indulási és érkezési tagállamra lebontva, beleértve a 38. cikk (5) bekezdésének meg nem felelő bioüzemanyagokból származó CO₂-t;”

iii. a 12. pont a) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a jelentési évben felhasznált bioüzemanyag mennyisége (tonnában) tüzelőanyag-típusonkénti bontásban, valamint hogy a bioüzemanyagok megfelelnek-e a 38. cikk (5) bekezdésének;”

iv. a szöveg a következő 12a. ponttal egészül ki:

„12a. a jelentési évben felhasznált támogatható légi jármű-üzemanyagok teljes mennyisége (tonnában) a 2003/87/EK irányelv 3c. cikkének (6) bekezdése szerinti üzemanyag-típusonként;”

v. a 13. pont helyébe a következő szöveg lép:

„13. az éves kibocsátási jelentés mellékleteként a légi jármű-üzembentartó a repülőtérpárokra lebontott járatok éves kibocsátását és éves számát is benyújtja. Adott esetben a támogatható légi jármű-üzemanyag mennyiségét (tonnában) repülőtérpáronként kell megadni. Az üzemeltető kérésére az illetékes hatóság ezt az információt bizalmasan kezeli.”;

c) a 3. szakaszt el kell hagyni;

d) a szöveg a következő 4. szakasszal egészül ki:

„4. A SZABÁLYOZOTT JOGALANYOK ÉVES KIBOCSÁTÁSI JELENTÉSE

A szabályozott jogalanyok éves kibocsátási jelentése legalább az alábbi információkat tartalmazza:

1. a szabályozott jogalany azonosító adatai a 2003/87/EK irányelv IV. mellékletében meghatározottak szerint, valamint egyedi, üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyének száma;

2. a jelentés hitelesítőjének neve és címe;

3. a jelentéstétel éve;

4. hivatkozás a legutóbb jóváhagyott nyomonkövetési tervre, annak verziószáma és az az időpont, amikortól alkalmazandó, valamint hivatkozás a jelentéstételi év tekintetében releváns egyéb nyomonkövetési tervekre és azok verziószáma;
5. a szabályozott jogalany működésében bekövetkezett lényeges változások, valamint az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési tervtől a jelentéstételi időszakban bekövetkezett változások és átmeneti eltérések; ideértve a meghatározási szintek ideiglenes vagy végleges megváltoztatásait, az ilyen változtatások indokait, a változtatás kezdetét, és az ideiglenes változtatás kezdetét és végét;
6. minden egyes tüzelőanyag-áramra vonatkozóan legalább a következőket tartalmazó információk:
 - a) a t CO₂-ben kifejezett összkibocsátás, beleértve a 38. cikk (5) bekezdésének meg nem felelő biomassza-forrásanyagokból származó CO₂-t;
 - b) az alkalmazott meghatározási szintek;
 - c) a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiség (tonnában, Nm³-ben vagy TJ-ban kifejezve) és a mértékegység-átváltási tényező a megfelelő mértékegységben kifejezve, adott esetben külön jelentve;
 - d) a 75f. cikkben meghatározott követelményekkel összhangban kifejezett kibocsátási tényezők; biomasszahányad, mértékegység nélküli törtszámként megadva;
 - e) amennyiben a tüzelőanyag-kibocsátási tényezők nem az energiához, hanem a tömeghez vagy a térfogathoz kapcsolódnak, az érintett tüzelőanyag-áram mértékegység-átváltási tényezőjének a 75h. cikk (3) bekezdése szerint meghatározott értékei;
 - f) a tüzelőanyag szabad forgalomba bocsátásának módja;
 - g) a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-áram végfelhasználása(i), beleértve a CRF-kódot is, elérhető szintű részletességgel;
 - h) az alkalmazási körre vonatkozó tényező, mértékegység nélküli törtszámként megadva, legfeljebb három tizedesjegyre. Amennyiben a tüzelőanyag-áram esetében egynél több módszert használnak az alkalmazási körre vonatkozó tényező meghatározására: a módszer típusára vonatkozó információk, a kapcsolódó alkalmazási körre vonatkozó tényező, a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiség és a CRF-kód, elérhető szintű részletességgel;
 - i) amennyiben a 75 l. cikk (1) bekezdése értelmében az alkalmazási körre vonatkozó tényező nulla:
 - i. a 2003/87/EK irányelv II. és III. fejezetének hatálya alá tartozó, név, cím és adott esetben egyedi engedélyszám alapján azonosított valamennyi jogalany jegyzéke;
 - ii. a 2003/87/EK irányelv II. és III. fejezetének hatálya alá tartozó jogalanyoknak az adott jelentési időszakra vonatkozóan szállított, szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiség t, Nm³ vagy TJ mértékegységben kifejezve, valamint a megfelelő kibocsátások;
7. tájékoztató jelleggel bejelentendő információk, amelyek legalább az alábbiakból állnak:
 - a) adott esetben a tüzelőanyagként használt biomassza-tüzelőanyag-áramok fűtőértékének közvetett értéke;
 - b) az elégetett bio-tüzelőanyagok és folyékony bio-energiahordozók kibocsátása, mennyisége és energiatartalma, t-ban és TJ-ban kifejezve, valamint információ arról, hogy az említett bio-tüzelőanyagok és folyékony bio-energiahordozók megfelelnek-e a 38. cikk (5) bekezdésének;
8. amennyiben adathiány lépett fel, és ezt a 66. cikk (1) bekezdésének megfelelő helyettesítő adatokkal korrigálták:
 - a) az a tüzelőanyag-áram, amelyre az adathiány vonatkozik;
 - b) az egyes adathiányok okai;
 - c) az egyes adathiányok kezdete, vége és időtartama;
 - d) a helyettesítő adatok alapján kiszámított kibocsátás;
 - e) ha a helyettesítő értékek becslési módszerét még nem foglalták bele a nyomonkövetési tervbe, a becslési módszer részletes leírása, amelyben bizonyítják, hogy a módszer nem vezet a kibocsátás alulbecsléséhez az érintett időszakban;
9. a jelentési időszak alatt a szabályozott jogalanyt érintő minden más olyan változás, amely kihatással lehet a szabályozott jogalany üvegházhatásúgáz-kibocsátására a jelentési évben;”.

35. A rendelet a következő mellékletekkel egészül ki:

„Xa. MELLÉKLET

A helyhez kötött létesítmények és adott esetben a légitársaságok és a hajózási társaságok tüzelőanyag-forgalmazóiról és tüzelőanyag-felhasználásáról szóló jelentések

Az üzemeltető az e rendelet X. melléklete szerinti éves kibocsátási jelentésben foglalt információkkal együtt jelentést nyújt be minden megvásárolt, a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyagra vagy tüzelőanyagra vonatkozóan, a következő információkkal:

- a) a szabályozott jogalanyként nyilvántartásba vett tüzelőanyag-forgalmazó neve, címe és egyedi engedélyszáma. Amennyiben a tüzelőanyag-forgalmazó nem szabályozott jogalany, az üzemeltetők adott esetben benyújtják a közvetlen tüzelőanyag-forgalmazóktól a szabályozott jogalanyig az összes tüzelőanyag-forgalmazó jegyzékét, beleértve azok nevét, címét és egyedi engedélyszámát;
- b) az a) pontban említett valamennyi forgalmazótól az adott jelentési időszakban beszerzett tüzelőanyagok típusa és mennyisége;
- c) valamennyi tüzelőanyag-forgalmazótól származó, a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében említett tevékenységekhez felhasznált tüzelőanyag mennyisége az adott jelentéstételi időszakban.

Xb. MELLÉKLET

A szabályozott jogalanyok által szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagokról szóló jelentések

A szabályozott jogalany az e rendelet X. melléklete szerinti éves kibocsátási jelentésben foglalt információkkal együtt jelentést nyújt be minden megvásárolt, a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyagra vagy tüzelőanyagra vonatkozóan, a következő információkkal:

- a) annak az üzemeltetőnek, valamint adott esetben annak a légitársaságnak és hajózási társaságnak a neve, címe és egyedi engedélyszáma, amely részére az üzemanyagot szabad forgalomba bocsátották. Az egyéb olyan esetekben, amikor a tüzelőanyagot a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó ágazatokban történő végfelhasználásra szánják, a szabályozott jogalany adott esetben benyújtja a közvetlen vevőtől az üzemeltetőig az összes tüzelőanyag-fogyasztó jegyzékét, beleértve azok nevét, címét és egyedi engedélyszámát, amennyiben ez nem okoz aránytalan adminisztratív terhet;
- b) az a) pontban említett valamennyi vevőnek az adott jelentés időszakban eladott tüzelőanyagok típusa és mennyisége;
- c) a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében említett tevékenységekhez felhasznált tüzelőanyag mennyisége az a) pontban említett egyes vevők esetében az adott jelentési időszakban.”

2. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2024. január 1-jétől kell alkalmazni.

Az 1. cikk (24) bekezdése, (25) bekezdése a) pontjának iii. alpontja, (25) bekezdésének d) pontja, (27) bekezdése, (30) bekezdésének a) pontja, (31) és (33) bekezdése, (34) bekezdésének d) pontja és (35) bekezdése azonban 2024. július 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2023. október 12-én.

a Bizottság részéről
az elnök

Ursula VON DER LEYEN